

Yeniden • • MiLLî

MÜCADELE

18. MAYIS.1971

YIL.2 SAYI.68

ADALET HÜKÜMÜ TEMELİDİR.

soygun, sabotaj ve cinayetten sonra

BİLGİ KURBAN
BİLGİ KURBAN

Hainlerde Korku Başladı Çünkü: MİLLET DÜŞMANLARININ İHANET PLANLARI «BELGELER» ÇIKIYOR

Millet ve Buhranımız

Şuheda yurduna bir bak, bir bak hele kimler gezer, Türemiş üç buçuk soysuz binlerce mazlumu üzer. Hayasızca gezip dolaşır safında vatanın, Hiç haberi yokmuş gibi sanki altında yatanın. Bilmiyor ki şuheda nesli bir gün intikam alacak Allah bilir amma, o gün milletin yüzü gülecek. Çünkü bu kadar mazlunun kanı karışıp göz yaşlarına. İntikam almaya koşar kim vurdysa başlarına. İşte o zaman haykırır imanla bu nesil, Ağlama ey oğul, artık gözünün yaşlarını sil. Çünkü bugün nöbet semin, kinini asla unutma, Merhamet olmaz zalime uyan, dizine vurma. Sonra tekrar mahvolursun ebedi hüsrana kalıp, Kurtulamazsın o zaman çıkılmaz buhrana dalıp. Uyumak zamanı değil, aç gözünü artık uyan. Çalış bütün kuvvetinle, sonra Allaha dayan. Tembelenip miskin miskin, leş gibi sürünen yerde. Ne kendine fayda olur, ne derman olur bir derde. O zamanda yok olursun, silinir dünyadan adın, Ne ağlayan olur sana, ne kalplerde tüter yadın. Zira düşmanların çoktur, kaptırma istiklâlini. Ne namus bilir o deyyus, ne de bırakır dinini. Serefle yaşamak için ölüme katlanmalısın. Sen kendinin değil artık, milletin evlâdısın. Asırlarca senin ceddin bu idealle yaşadı, Cihan bilir bu milleti, ne kahrmanlıklar başardı. Fakat bu gün öyle değil, nifak tohumu saçılmış, Baba, oğul, kardeş dargın, hep araları açılmış. Hele bazı sütü bozuk sükûneti ihlâl etti; Kimisi aşırı solcu, kimi de komünistleşti. Türemiş üç buçuk soysuz hoyratça gezer vatanda. Bizim Mehmet'ler, Yavuz'lar yolları gözler zindanda. Komünistler alkışlanır, Milliyetçiler içeri, Birkaç tane gözü dönmüş kesildiler yeniçeri, Bu hainler kurşun sıkıp orduyla eder rekabet, Sözde demokrasi varmış, yahu bu nasıl adalet. Bunun önü alınmalı, yoksa yakındır felâket, Adalet değil dikkat et, rezalet kardeş rezalet. Yeni hükümet kuruldu, sözde eşkiyalar sustu, Susmalı idi elbette, çünkü çok gezdi yoruldu. Bu millet bir huzur ister, imanına saldırmayın, Dinsiz bir millet kahrolur, sakın bunu unutmayın. Biz geldikçe bu günlere, İslâm için yaşıyoruz. Kalbimizdeki imanı onun için taşıyoruz. Milletin ideolojisi hayat haline gelmeli, Kurtulsun artık milletim, çileli yüzü gülmeli. Yahudi hakîmiyeti kalkmalıdır vatanımdan, Kimse beni men edemez, bu sönmez intikamımdan. Ölümünden gayrisi beni ayıramaz bu davadan, Şehitliktir son durağım nasip ederse yaradan. Bir ermeni piçi çıktı soyulmadık yer mi kaldı, Her taraf tahrik, sabotaj, millet bu buhrana daldı. Katiller yakalanmıyor, onları himaye eden var, Kimler olduğu bellidir, komünistler ve masonlar. Maskeler iniyor bir bir, keller gözükiyor artık. Kimler düşman, kimler dosttur anlıyoruz bunu artık, Mücadele edeceğiz, Milletin düşmanlarıyla, Bütün Millet biziyledir, en büyük imkânlarıyla, Yaşasın Millet ebedî, kahrolsun düşmanlarımız, Bu dava uğruna helâl, akarsa aksın kanımız.

HÜSEYİN ÖZKARAHAN

İmam Hatip Okulu - İZMİR

Yabancı Kültür İstilâsını Durdurun!

Milletin samimi hislerine tercüman olan şanlı ordumuzun, hayatımıza kasteden ajanları ve gerillacı taslaklarını tek tek toplamaya başladığı şu günlerde, düşmanın durumunu ve kendimizi yeniden gözden geçirmeye, şiddetle ihtiyacı vardır.

Milletimizi yok etmek isteyen asırlık düşmanlarımız, bu emellerinden asla vazgeçmeyeceğine göre, bundan böyle faaliyetlerini başka yollara kaydıracaklardır. Şöyle ki;

1) Beynelmîl Yahudiliğin ihtilâl silâhı olan devrimci maskeli komünistler, ahnân tedbirler karşısında çalışamaz duruma gellince, yer altına kayacaklar, faaliyetlerini daha kapalı hale getirecekler, toplu gösteri hareketleri yerine tek tek adam elde etme yoluna gidecekler, sessiz çalışacaklardır.

2) Beynelmîl Yahudilik ve Hristiyanlık mağaları vasıtasıyla ideolojik harbe bugünkünden daha hızlı olarak, kültür maskesi altında devam edecekler.

Çünkü; insan, Allah'ın verdiği akıl ile hayvanlardan ayrılan, etrafında meydana gelen herşeyi inceleyen ve bunlardan neticeler çıkaran bir varlıktır. Yani insan, kendisini çevreleyen olaylar ve karşılaştığı türlü problemler hakkında fikirlerin sahibi olan, ideolojik ve biyolojik bir varlıktır. Tarih boyunca insanların fikirsiz hale getirilmesi mümkün olmadığı gibi, bütün insanların aynı fikre sahip olmaları da mümkün değildir. Bir yerde bir konu hakkında, farklı fikirlerin olması ise, doğruluğuna inanılan bu iki fikrin çarpışmasını ve her türlü vasıtayı kullanmasını doğurur. O halde, yukarıdaki tesbitlerden şu şaşmaz ve önemli neticele varmış oluruz:

1 — Farklı fikirler daima mevcut olacak ve çarpışacaklardır. Bu ise her an ve her yerde, sistemli fikir olan ideolojilerin çarpışması demektir.

2 — Bir yerde «ideolojik mücadele» emri olsa

bile, ideoloji kelimesi kullanılmadan fikirlerin mücadelesi devam edecek demektir.

O halde, idarecilerimize ve bütün millete düşen vazife, daima uyanık olmak, düşmanı takip etmek, kendimizi de yetiştirmek ve kuvvetlendirmektir. Aksi halde gevşemek, gaflete düşmek, hayattan kendiliğimizden vazgeçmek demektir.

Milletin yıkılması için yukarıda söylenen şartları çok önceden tesbit etmiş olan millet düşmanları, çalışmalarını bu noktalarda toplamışlardır. Sık sık duyduğumuz «Hümanizm» fikri de bu hücumda kullanılan vasitalardan biridir. Hümanizm insancılık, insanı sevmek v.s. gibi kılıflar altında sunulmaktadır. Bu; dost, düşman, Yahudi, Hristiyan kim olursa olsun herkesi sevmek demektir ki, masonların iyi niyetli kimseleri kandırmakta kullandığı bir maskedir. Buna kanalar önce gafil bir uşak, daha sonra da Yahudi ajanı bir hain olup çıkmaktadır.

Eski Yunan'ın insanlardan herşeyi almak isteyen alçak, egoist, hırsız ve uydurma ilâhlarına karşı insanların tepkisi; sapık ve Yahudi filozoflar tarafından yanlış bir ifade karbına dökülmüş, her zaman için ilâh — insan çarpışması kanatı uyandırılarak, insandan yana, insancı olmak fikri, Hümanizm tezgâhlanmış, sonsuz imni ve kudretle kâinatın düzenini ayarlayan, hayatın devamını sağlayan, insana sonsuz nimetler veren, doğruyu gösteren yüce Allah unutturulmak istenmiştir.

İşte böyle sapık fikirlerle beynelmîl Yahudilik ve masonlar halen millî kültüre hücum etmekte, bazı gafiller de buna âlet olmaktadır.

3.5.1971 günü bütün yurdumuzda yapılan Eğitim Enstitüsü giriş imtihanlarında, soruların seçilişi temiz öğrencilerimizin gözünden kaçmamış, bütün milleti üzmüştür.

35 - 40. soruları giriş kısmında A. Camus ve Sartre gibi sapık ve Yahudiler propaganda edilmekte; «insanın hayatı tam anlamıyla seçmesi demek, hayatın saçma, dünyanın

haksız, Tanrı'nın sağır olabileceğini düşünmüş olması demektir...» denmekte, sorular da bu cümlelerden sorulmaktadır.

73 — 77. soruların girişinde de, Beynelmîl Yahudilik ve masonluğun maskesi olan hümanizme methiyeler düzülmektedir.

Yetsin artık! Evet, bizim vergilerimizle kurulan okul ve müesseselerde imanımıza, ahlâkımıza ve kültürümüze yapılan tecavüzlere son verilsin.

Sen yan gel yat, düşmanı unut, çalışma, fakat düşman gece gündüz çalışsın ve seni ezmeye başlasın, sonra da kalk Allah'dan yardım iste. Adil olan Allah'ın, seni hakın olmadığı halde kayırmaması iste, olmayınca da — haşa — «Tanrı sağır» diye bağır ve bu edepsizliği herkese aşılamaya çalış.

Evet, bu edepsizlik ve yabancı kültür ajanlığı sona ermelidir.

Ordumuza kurşun sıkan, dinimize küfreden alçaklar bu fikirlerle düşmana sevgi duyan, sonra da Moskof'a hizmet eden komünist satılmışları yetiştiren, bu yabancı fikirler olmadı mı?

Milletçe kararımız kesindir. Bundan böyle düşman fikir ve kültürlerin yayılmasını ve çöçüklerimizin bunları öğrenmeye zorlanmasını istemiyoruz. «Müslümanlar, 6. Filoyu kible kaparak namaz kıldı» diye bağırarak alçakların mide gurultularını, gazete isimli kâğıt pavyanlarının iftiralarını ısıtma-ya, asla razı değiliz.

Fikir ve kültür maskesi ile gelen, Beynelmîl Yahudilik, Beynelmîl Hristiyanlık ve iç ajanlarının hücumlarına artık «Dur!» denmeli, komünist hücreleri ve mason locaları kapatılmalı, millî ahlâk, millî kültür ve millî geleneklerimiz titizlikle korunmalı, en kısa zamanda eğitim gerçek hedefine yönlendirilerek evlâtlarımıza millî şuur ve millî kültür verilmelidir.

Bütün mes'ullerden ve kahrâman ordumuzun mümessillerinden en samimi duygularla istediklerimiz, millette budur. Sesimize kulak verin. Böylece, millete hizmet aşkıyla dolu olduğunuzu en güzel şekilde göstermiş olacaksınız.

Yaşasın millî kültür!
Yaşasın Millet, kahrolsun yabancı kültür ajanları!

Kahrolsun Millet düşmanları!

(ARTVİNDEN BİR GRUP MİLLİYETÇİ)

Milletin iman, ahlâk, kültür
tarih ve menfaatine bağlı
haftalık siyasi
MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 SAYI: 68

SAHİBİ
Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR
A. Selim Arkoç

Devanılı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAĞLU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHAADDİN ERİŞ

IDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DIZGI
Şen-AL Matbaası

BASKI
Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FIATI : 150 KURUŞ

BAŞYAZI

Komünistlerin Kanunî Statüyü İstismarı Ve Mahkeme Taktikleri

Kızıl ihtilâl hayalcilerinin bir kısmı, bugün Türk mahkemelerinin pençesi altındadır. Senelerden beri Türk milletinin ekonomik, siyasi ve sosyal varlığını kemiren beynelmilel yahudiliğin içimizdeki ajanları, akla gelebilecek her türlü himaye vasıtasını kullanarak, komünist ihtilâl hareketini besleyip geliştirdiler. Komünistler; Öğrenci, işçi, köylü hareketi gibi masum maskeler takarak; meş'um hedeflerine doğru ilerlerken, vatanın korunması vazifesini milliyetçi aydınlar şerefle yerine getirdiler. Ne hâzindir ki, zamanın siyasi iktidarlara, günü gün etme politikasının körlüğü içinde, uyarmalara kulak tıkadılar.

T.İ.P gibi bir kızıl ihtilâl yuvası, teşekkül edebildi. T.İ.P tahrik lerine ve ihânetlerine devam ederken, mesuller büyük bir kayıtsızlık içinde seyirci kaldılar. T.İ.P'in teşkilatlanışının ve seçimlere iştirakının, tasarladıkları kızıl ihtilâl için kuvvet toplama ve biriktirme hareketi olduğu gerçeği haykırıldı. Ses yok. Uzunca bir süre komünist tahrikçileri, sosyalizm adı altında devam edebildi. Bu uzun dönem boyunca, komünizm aleyhine ciddi ve müessir hiç bir tedbir alınmış değildir. O günlerin C.H.P.sinin; komünist hareketleri AP. yı yıpratmak ve iktidar kavgasında bir maniela olarak kullanmak düşüncesi, Süleyman Demirelin «sokaklar yürümek le aşınmaz» vecdresi ile ifadesini bulan mesuliyetsizliği, bu acı günlerin hazırlanmasına göz yummaktan başka bir şey değildi.

Bilindiği gibi komünistlerin Kanunî statüyü istismar politikası şundan ibarettir. Komünistler bir ülkede komünist, sosyalist veya işçi partisi adını alan bir parti kurarlar. Bu partiler görüşünde diğer partiden farklı değildir. Bu parti; sendikalar, dernekler ve benzer teşkilatlar aracılığı ile parti politikasına uygun tahriklerde bulunur ve vazifeler ivâ eder. Kurulan komünist partisi diğer partiler gibi seçimlere iştirak eder. Ancak, komünistler hiç bir memlekette ekseriyetin reylerini alarak iktidara geçmemiştir. Ve böyle bir hayale hiç bir zaman kapılmamıştır. Komünist partisinin iktidar yolu, daima şiddet yolu ile ihtilâldir. Buriuva müessesesi olarak kabul ettikleri devlet mekanizmasının kırılıp yok edilmesi komünizmin ihtilâl metodudur. Marx Engels, Lenin bu hususu ısrarla belirtmişlerdir. Komünistlere göre, bir partinin komünist olup olmadığını bu şart belirler. Nitekim, Lenin tarafından toplanan III. Enternasyonal, bu hususu kesin olarak açıklamıştır.

Komünist partisi, diğer partiler gibi, faaliyetine müsadde edilen bir Kanunî kuruluş olarak faaliyete geçince; devletin bütün imkânlarını, devletin yıkımı, yani ihtilâl için kullanır. Parlamento ve parlamento dokunulmazlığı, devleti suçlamak için bir vasıta olur. Kanunî - gayri kanunî, açık - gizli, silahlı - silahlı, hülâsa mücadelelerin bütün vasıtalarını ihtilâl için kullanır. Rusya'da, Çin'de diğer peyk ülkelerde olduğu gibi...

Eğer hazırladıkları ihtilâl başarı kazanamaz devlet kuvvetleri hâkim olursa, bu takdirde komünist faaliyet yer altına geçer. İnsan hakları demokrasi gibi sloganların siperine sığınarak komünist faaliyetlere kanunî bir statü kazandırmak için mücadeleye başlarlar. Nitekim 1905'de Komünist ihtilâl teşebbüsü bastırılınca, Lenin gibi bir kısım liderler Rusya dışına kaçtılar. Komünist partisi ise, (O zamanki adı Rusya Sosyal Demokrasi Partisi) yer altına geçti. Komünist ihtilâl geri çekilme döneminde, polis şeflerinin, valilerin ve bakanların öldürülmesi hareketi sürdürüldü, (meselâ Stalypin gibi, ihtilâl yok

edebilecek ehliyetinde bir başvekil öldürüldü) ve bankaları soyarken hürriyet istemekten de geri durmuyorlardı. Nihayet, Çarın Rus (Dumo) parlementosu toplanması üzerine, Lenin'in tavsiyesi ile, komünistlerden bazıları Dumâ seçimlerine iştirak ettiler ve meclise girdiler. Aynı taktik, Kerensky zamanında teşrii ve icrai bir kuvveti temsil eden Sovyetler de uygulandı. Komünistler seçimlere girerek Sovyetlerin bir kısmını ellerine geçirdiler.

Kanunî statünün istismarı, belki en açık şekli Çin'de gösterir. 1919 da kurulan komünist partisi Sun Hat Sen'in Konmintang'ı ile beraber hareket ediyordu. Çin ihtilâlinin lideri Dr. Sun, Ruslarla ittifak etmiş idi. Rusya bu fırsattan istifade ile, «Çine» M. Borodin, B. Lominadse gibi ihtilâlcileri teknisyen, danışman adlarıyla gönderdi. Böylece Dr. Sun'un gafleti neticesi Çin komünist partisi gittikçe gelişti. Nihayet Kanton'da başlayan ayaklanma diğer illere de sıçradı. Çan Koy Sek bu isyanı bastırdı. Komünistler muvaffak olamayan bu ayaklanmadan sonra, köylere ve dağlık yerlere çekildiler. Mao'nun yönetimindeki komünistler, dağ eşkiyaları ile birleştiler ve çeteçilik faaliyetlerine giriştiler. Çan Koy Sek, Ruslarla dostluk anlaşmasını iptal etti ve komünizmi ve partisini kanun dışı ilan etti. Bu dönüm noktasından, Japonların saldırısına kadar komünistler varlıklarını zorlukla sürdürdüler. Mao'nun belirttiği gibi asker mevcutları 300.000 den, 30.000 e düştü. Bu sırada komünistler Kanunî statüden istifade için şursuz bir gayret sarfettiler. Mao «Yeni Demokrasi» adlı teorisi ile Sun Yut Sen'in üç halkçılık prensibini komünizmi istikametinde tefsir etmek suretiyle komünistlerin Çin'in kalkınması için teminat olduğunu yaymakla, birlik cephe taktiklerini uyguladı. Nihayet, Japonların saldırısı üzerine «Çinli, Çinli ile savaşmaz», «Japon empyaralistlere karşı birleşelim» sloganları ile, Çan Koy Sek'i komünist partisini tanıyama zorladılar. Yapılan anlaşma ile, Çin parlementosuna ve hükûmete girdiler. Bu birleşmeden sonra, %10 Japonlarla savaş, %30 Çan Kay Sek ile savaş, %60 komünist partileri pekiştirme prensiplerine göre kuvvetlerini ihtilâl için hazırladılar.

Komünistlerin kısaca belirtilen, Kanunî statüyü istismar taktikleri içinde, mahkeme taktikleri de kendilerine has özellikler gösterir. Normal bir insana göre adalet herkese hakkını vermek hususunda sabit bir irâdedir. Adaletin umumî prensipleri olduğu gibi, ideolojik karakteri inkâr edilemez. Ancak komünistler başka şekilde düşünürler. Onlara göre adalet sınıfı'dır. Türk milletinin devleti gibi, mahkemeleri de, adaleti de, buriuva menfaatinin ifadesinden başka bir şey değildir.

Adalet hakkındaki temel görüşleri böyle olduğu gibi, mahkeme taktiklerinde, komünizmin şursuz mücadele anlayışından doğar. Nasıl parlamento taktikleri, Lenin tedbiri ile «mevcut düzenin oş para etmeyeceğini» ispata varıyorsa; mahkeme salonları da, gerçek halk düşmanlarının müdafaa hakkını istismar ederek mevcut sistemi suçlama mahalli haline gelir.

Komünizmin mahkeme taktiği, Marx'dan başlayarak kundakçı Dimitrov'a kadar hemen hemen kesinleşmiş gibidir.

Fizker'in «Leipsig duruşması, M. Villard'ın «Sosyalist Savunmalar» adlı kitabı komünistlere verilmiş mahkeme taktiklerini belirtir. Komünist çetecilerin ihânetlerini millet namına yargılamak gibi şerefli bir vazife ile vazifelenmiş bulunan hakim ve savcılarımızın, bu kitapları mahkeme (Devami 13'te)

Yeniden Milli Mücadele

— I numaralı Sıkıyönetim Mahkeme heyeti görülüyor. (Soldan Sağa) Piyade Albayı Orhan Bozkurt, Hakim Albay Remzi Şirin ve Hakim Binbaşı Refik Kara.

Bu Defa Mahkemelerde Komünist Oyunları Geçmeyecek

Geçtiğimiz hafta içinde Sıkıyönetim mahkemelerinde duruşmalara başlandı. Halka karşı savaş açanlar, millet düşmanı Küba şeytanları, milletin mahkemelerinde hesap veriyorlar. Devrimciyiz diye devleti deviren, halk savaşını veriyoruz diye bu milletin çocuklarını hunharca şehit edenler, kurşun sıkanlar şimdi adaletin pençesinde kahrolacakları günü bekliyorlar.

Duruşmaların başlaması münasebetiyle geçmişte hatırlamak, 16 Haziran olaylarının mahkemesi sırasında uygulanan komünist taktiklerini tekrar gözden geçirmek yerinde olacaktır.

Bilinmelidir ki Türkiye'de olan hiçbir hadise tesadüfi değildir. Belli teşkilatların tezgâhladığı ve plânladığı mürettep hadiselerdir. Hadiseler, onu meydana getiren fikirlerden ve teşkilâtlardan tecrit edilerek doğru bir neticeye varmak mümkün değildir.

Şunu sevinerek söyleyebiliriz ki, 16 Hazirandan bu yana Türkiye'de hadiselerin değerlendirilmesinde, bölücü ve yıkıcı faaliyet yuvalarının tesbitinde büyük değişimler olmuştur. Artık kimin vatansever, kimin millet düşmanı olduğu, hangi grupların halktan yana, hangi teşkilâtların

halka karşı savaş açtığı uzun tetkike ve isbata lüzum olmadan bilinir hale gelmiştir. Buna rağmen teşhisi yanlış koyanlar, milliyetçi — komünist, zalimle mazlumu bir tutanlar kasıtlıdır ve bir takım hesapların içindedir demektir.

Bu cümleden olarak öğretim üyesi kılığında ayıtrop Çetin Özek'in dönme Cavit'in oğlu ve komünizmin hoperlörü Sıar Yalçın'ın, milletin ve ball ile tonajı ağırlaşmış Şadi Alkılıç'ın, eski komünistlerden cinsî sapık Hikmet Kivılcımlı'nın ve buna benzer daha bir sürü kızılıkların toplanmış olması, hadiselerin isabetle değerlendirildiğinin açık delilidir. Buna rağmen bu devrede dahi komünistlerin boş duracağını zannetmek, mücadele bilgisinden habersiz ve komünizmi tanımamak olur. Komünistler bu devreyi en az zararla kapatmak isteyeceklerdir.

UYGULANACAK KOMÜNİST TAKTİKLERİ NELER OLABİLİR?

Mecmuamızın eski sayılarında açıkladığımız ve hadiseleri yakinen takip edenlerin de hatırlayacağı üzere 16 Haziran duruşmalarında komünist

ler, büyük bir eylemci olarak kabul ettikleri Bulgar komünist şeflerinden Dimitrovin stratejisini uygulamışlar ve bunda büyük ölçüde muvaffak olmuşlardı. Hattâ o günlerde öylesine şımarmışlardı ki, daha mahkeme koridorlarında hâkim yarbey Muzaffer Başkaynak'ı istifaya zorladıktan sonra:

Yolumuz devrim yolu,
Gelin gardaşlar gelin
Halk savaşı vereceğiz,
Emperyalizme karşı
Çizmeli, kamçılı beyler
Çarkınızı kıracağız
Dayandığınız iktidarı
Birgün mutlaka yıkacağız
diye çığırtkanlık yapmaktan geri durmamışlardı.

Dimitrov stratejisinin esaslarını şöyle tesbit etmişti: «Burada yapabileceğimiz, doğruluğu ispat olunmuş bir stratejinin ana çizgilerini sunmak olacaktır.

Özünde siyasi olan bir taarruz stratejisi.

İlkönce inisiyatifli ele alacaksınız ve elde tutacaksınız.

İnisiyatifli elde tutabilmek için bir stratejik plân hazırlamam ve uygulamam gerektir.

Yalnızca iddia makamını değil, düşmanın kendisine de siyasi bakımdan yıkmaya önem verdiği, onu kamu oyununda yıkmaya, gülünç duruma getirmeye.

İlkönce polisten başladım. Ondan sonra sıra sorgu yargıcına ünlü Vogt'a geldi.

İki savcıya... Prisius ve Werner'e de hücumla geçtim.

Ondan sonra avukatlara, özellikle Torgler'in avukatı Dr. Saçka ve tabii Dr. Teicher'de de. Bu ikincisi bir daha befini doğrultmadı.

Böylelikle mahkeme tecrid edilmiş, zayıflamış oldu.» Marcel Willard, Babeuf'ten Dimitrof'a Sosyalist Savunmalar, Sahife: 117, İstanbul 1967

Demek oluyor ki bu komünist stratejisine göre:

1. İlkönce inisiyatifli ele almak gerekir. Yani mahkeme heyeti üzerinde psikolojik bir üstünlük temin etmek ve terör meydana getirmek. Bunu sağlamak için de ithamda bulunmak gerekir. Hakimi, savcıyı, tanığı, polisi... aleyhte delil olması gereken ne kadar delil kaynağı varsa hepsini şaibe altında bulundurmak lazımdır.

2. Yapılan bu ithamlardan ve girşetliklerden sonra mahkemeyi tecrit etmek.

Geçen haftaki duruşmada henüz böyle bir şeye şahit olunmamakla beraber, önümüzdeki günlerde yargılanmasına başlanılacak olan Çetin Altan, İlhan Selçuk, Çetin Özek, Hikmet Kivılcımlı gibi komünistlerin duruşmalarında 16 Haziran duruşmalarında olanlar tekrarlanmak istenecektir. Bu adamlar mütefekkir olarak ilân edilecek ve mahkemeleri fikir hürriyetini katlettiği, yazarlara baskı yaptığı iddia edilecektir. Eğer basın bu meselede kontrol edilmediği takdirde çeşitli iddialarla mahkemelerin otoritesi zayıflatılmak istenecektir. Mahkemelerin usulsüzlüğünden, hakimlerin tarafgirliğinden ve tayininden tutun da keyfi hareket ettiğine kadar herşey söylenebilir. Öbür sütunlarımızda geçmişte neler söylendiği açıkça izah edilmiştir.

Mahkemede komünistler bu türlü bir yıpratma ve sindirme faaliyetini

sürdürürken, dışarıda da bu baskıyı devam ettirmek isteyeceklerdir. Yani Dimitrov stratejisinin ikinci kısmı tatbikata konulmak istenecektir.

Dimitrov stratejisine göre birinci bölüm uygulandıktan sonra yani mahkemede inisiyatif ele geçirildikten ve psikolojik üstünlük ele geçirildikten sonra mümkün mertebe mahkemeyi oyalamak, lüzumsuz sorular, itirazlar ve tekliflerle mahkemeyi çıkmaza sokarak gayri adil göstermek gerekecektir. Dimitrov bunu şöyle ifade ediyor:

«Bundan sonra mahkemeyi ve Alman avukatları yazılı teklifler, hoşlanmayacakları sorular, tahliller, açık mektuplar bombardumanına tutmaya başladım.

Hemen her gün basın toplantıları yapmaktaydım. Basına mülakatlar veriyordum.» A. G. E. Shf: 118 - 119

Bu meyanda yine geçmişte olduğu gibi adı Prof'a çıkmış bir kısım güruh ilerle geri konuşmak isteyecekler, hattâ bildiri negredecekler, mahkemeyi hem takip etmek ve hem de hakimlerle güya baskı altında tutmak için duruşma salonlarına dolacaklardır. Nitekim 16 Haziran duruşmalarında üniversiteye yuvalanmış bir kısım yabancı arılar böyle bir yolu denemişlerdi.

Yine bazı teşkilâtlar aracılığıyla sağa sola başvurarak mahkemelerin usulsüzlük yaptığını iddia edip bir bardak suda fırtına koparmak isteyeceklerdir. Bunu Türkiye'deki kuruluşlarla başaramadıkları takdirde beynelmilel teşkilâtlardan istifade yoluna gideceklerdir. Bir müddet evvel Sıkıyönetim Komutanlığına 1972 yılı kongresinin Sıkıyönetim şartları içinde bazı müşküllerle karşılaşacağını söyleyen Beynelmillel Gazetecilik Federasyonunun bu müracaatı son derece manidardır.

Hakimlerin taraf tuttuğu iddia edilerek hukuk fakültelerinden ve barolardan müşahit istenecek, yabancı yazarlar, hukukçular, beynelmillel hukuk kurumları gibi bazı şahıslar ve teşkilâtlar komünistlerin yardımcısı olacaktır.

Türkiye dışında mevcut Sıkıyönetim idaresi ve onun işleyişi hakkındaki menfi propagandayı genişletecek ve yoğunlaştıracaklardır.

Yukarıda zikredilenler gerek 16 Haziran'da ve gerekse Türkiye dışında komünistlerin her zaman yapabildikleri şeyler. Bunlar kehanet değildir Komünist uygulamanın hadi selerle ispatlanan planlarıdır.

Son çıkan Sıkıyönetim Kanunu büyük bir isabetle birçok yaygarayı ve mahkeme sabotajlarını önleyici niteliktedir. Buna rağmen yine de bazı ihtimaller düşündürücüdür. Göreceğiz.

— 15-16 Haziran hâdiselerinden sonra ilân edilen Sıkıyönetimin bittiği gün, «Devrim Marşı» söyleyen komünistler görülüyor.

DİSK'lı Sanıklar Neler Yapmışlardır?

Komünist ihtilâl tekniği, bize şunu göstermektedir ki, komünist militanlar her yerde ve her zaman belli müesseselere taarruz halindedirler. Bunun neticesinde orada — içtimai yapının icabına göre — kardeş kavgası, anarşi, tahrip ve tahrik gibi hareketler meydana getirirler. Eğer komünizmin ideolojik bir tecavüz olduğu bilinmez ve hadiselerdeki failer tam tesbit edilmezse, herkes ne olduğunun farkına varmadan birbirini öldürmeye, suçlamaya başlar ve neticede memleketi uçuruma sürüklemeye sebep olur. Ondan sonraki gafletten nedâmet etmesi ise boşunadır.

Bunun için komünistlerin tahrik ve anarşi çıkartma metodlarını nasıl yürüttüklerini, bu sayımızda müşahhas bir vakıa üzerinde takip edeceğiz.

Bilindiği gibi 16 Haziran 1970 Kızıl Sah gösterilerinden sonra Sıkıyönetim ilân edilmişti. Akabinde de Sıkıyönetim Mahkemeleri kurulmuş ve DİSK'li tahrikçilerin yargılanmasına başlanmıştı.

Ancak komünistlerin, Sıkıyönetimin ve mahkemelerin otoritesini sarsmak, bu vesile ile Ordu'nun bünyesi arasında çatlamalar meydana getirmek her yerde başvurdukları metodlardandır. Aynı şeyi 16 Hazirandan sonra ilân edilen Sıkıyönetim için de tatbik etmişlerdir. Bu, otoriteyi sarsma ve tecavüz işi ise sistemli bir şekilde yürütülmek istenmiştir. İlk defa Sıkıyönetim mahkemelerinin Anayasaya aykırı olduğunu söylemişlerdir.

● «16 Haziran işçi olayları sanıklarının duruşmasına dün de Sıkıyönetim mahkemesinde devam edilmiştir. Duruşmada sanıkları savunan avukatlar, verdikleri müsterek bir dilekçeyle, Sıkıyönetim mahkemesinin «Karnamesiz kurulduğu» için bir çeşit

«özel mahkeme» niteliğinde bulunduğunu ve bu nedenle de «Anayasaya aykırı» olduğunu iddia ederek, mahkeme kurulunun bu dâvaya bakamayacağını ileri sürmüşlerdir.»

(Cumhuriyet, 11.7.1970)

Bu tarzda bir itirazla başlayan maskeli tecavüzleri tarih sırasıyla takip edelim:

● «Selimiye Kışlasındaki mahkemede, duruşma başlamadan önce, sanıkları savunan üç avukat, müsterek verdikleri bir dilekçeyle, mahkemenin Anayasaya aykırı olarak kurulduğunu, bu nedenle dâva dosyasını Anayasa Mahkemesine göndermesini istemiştir. Ancak, bundan önceki dâvaların duruşmasında da tekrarlanan bu istek, gene reddedilmiş ve böylece sanıkların sorgularına geçilmiş tir.»

(Cumhuriyet, 15.7.1970)

16 Haziran 1970'de işçileri bir ihtilâl gösterisine sürükleyen tahrikçilerin avukatları o kadar yozlaşmış kimselerdi ki, sırf hadise olsun, mahkeme çalışmasın diye; Meclisin karar verebileceği Sıkıyönetimin uzatılıp uzatılmaması meselesini, hakimlerle münakaşaya koyulmuşlardı.

● «Sıkıyönetim mahkemesinde, dün üçü aynı zamanda öğrenci olan beş kişinin yargılanmaları yapılırken, «Sıkıyönetimin uzatılıp uzatılmayacağı» konusunda sanık avukatları arasında tartışma çıkmıştır.»

(Cumhuriyet, 16.7.1970)

Ancak, Sıkıyönetimin uzatılıp, mahkemelerin devam etmesi üzerine aynı galeleri pislikte çakılıp kalan tahrikçiler, bir haml bir sığınak olarak Danıştay'a başvurdular.

● «16 Haziran işçi direnişine katıldıkları için tutuklanan işçilerin avukatları, Alp Selek ve Muammer Güngör. Sıkıyönetim mahkemesi yargıcılarımızın görevlerini durdurmak üzere

Danıştay'da dâva açmışlardır.»

(Cumhuriyet, 18.7.1970)

Her nasılsa bu seferki müracaatlarında kendilerine Danıştay yâr olmamıştır. Bunun üzerine Çetin Özek, Bülent Tanör gibi Marksist — Leninist teoriyi üniversitelerde okutan fikir militanlarının öncülüğünde sözüm ona bir rapor hazırlanmış ve ayrı bir tecavüz malzemesi temin edilmiştir.

● «Sanık avukatları, mahkemenin yetkisiz olduğunu ifade etmiş, zira Sıkıyönetim ilânının Anayasaya aykırı olduğunu öne sürerek, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğretim üyelerinden bazılarının bu konuda hazırladıkları rapora değinmişlerdir.»

(Cumhuriyet, 14.8.1970)

● «Avukatların yukarıdaki itirazlarına savcı şu cevabı vermiştir. (Yarbay Hakkı Erkan): «Ne maksatla, kimin talebi üzerine böyle bir bildiri yayınladıklarını bilmiyoruz. Bunun karşısında belki 150 Prof. vardır. Onların kanaatlerini bilmiyoruz. Sanık vekilleri, âdeta mahkemeyi manevî bir baskı altında bırakıncasına konuşmaktadırlar. Askerin üzerinden silahını almak üzere çıkan bir olay, daha görülmemiştir...»

(Cumhuriyet, 14.8.1970)

Duruşmaların bundan sonraki safhalarında ise, komünist tahrikçilerin şirretliği daha artmış ve mahkeme heyetine ağır ithamlarda bulunulmuştur.

● «İki numaralı Sıkıyönetim Mahkemesinde dün, DİSK ve buna bağlı 25 sendikacı ile işçinin yargılanmasına başlanmış, sorgular sırasında mahkeme başkanının, bir avukatı salondan dışarı çıkarması üzerine, aralarında TİP eski Genel Başkanı M. Ali Aybar'ın da bulunduğu 17 avukat kübbelerini bırakarak duruşma salonunu terketmişlerdir.

Olay esnasında, avukat Yunus Koçak; «Burada emir eri gibi her an dışarı atılabileceksek, bu hususu mahkeme heyeti bir karara bağlasına demiştir.»

(Cumhuriyet, 22.8.1970)

● «Bir No. lu Sıkıyönetim Mahkemesinin duruşması dün de tartışmalı geçmiş, DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler, savunma sırasında: «Sıkıyönetim mahkemesindeki hakimlerin siyasi iktidarın Başbakanı ve Millî Savunma Bakanının imzalarını taşıyan bir kararname ile atandıklarını, dolayısıyla, yargı makamı ile iddia makamı arasında bir fark bulunmadığını» söylemiştir.»

(Cumhuriyet, 23.8.1970)

● «Bu arada söz alan Kemal Türkler; «Burada savcı ve hakimler, bize karşı ikili ittifak halinde görüşüyor. Benim hasımım AP'dir, siz de dolayısıyla AP hükümetinin hazırladığı kararnamelerle bu mahkemede vazife alıyorsunuz. Mahkemenin vereceği kararlardan şüpheliyim» demiştir.

Türkler'in bu konuşması, mahkeme heyetinin bağımsız olmadığı yolunda bir düşünce olarak kabul edildiğinden, tepkiyle karşılanmıştır. Yargıç Yarbay Muzaffer Başkaynak, mahkeme heyetinin yargı yetkisini siyasi iktidar adına değil, Türk Milleti adına kullandığını ve yalnız vicdanlarına karşı sorumlu olduklarını söyleyerek; «İki günden beri avukatlar ve siz, sanki sanız bilmizsiniz de, hakim mevkiinde siz oturuyormuşunuz gibi bizi suçluyorsunuz» demiştir.

(Devamı 13. Sayfada)

— Resim, komünist hareketin klik başlarını gösteriyor. Soldan sağa, Mihri Belli, Doğan Avcıoğlu ve Hikmet Kıvılcımlı. Bunlardan H. Kıvılcımlı aranmaktadır. Doğan Avcıoğlu ve Mihri Belli ise henüz meçhuldür. Komünist hareketi durdurmak isteyen bir hareket önce bu şefleri enterne etmelidir.

«Asıl Hedef Düşman İktidarıdır»

Birinci Ordu ve Sıkıyönetim Basın ve Halkla İlişkiler şubesinin basına yaptığı açıklama aynen şöyledir:

«Sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmeye ve sosyal bir sınıfı ortadan kaldırmaya veya memleket içinde müesses iktisadi veya sosyal temel nizamlardan herhangi birini devirmeye matuf cemiyet kurmaya tevessül etmek ve yol göstermek suçlarından sanık gazeteci Şadi Alkılıç, Doçent Dr. Çetin Özek, Ant Dergisi yazarlarından Doğan Özgüden, Harun Karadeniz, Erdöl Boratav, Doktor Nihat Sargın, Masis Kürkçügil, Süleyman Balkan, TRT mütercimi Şiar Yalçın, gazeteci Zeki Başımaz haklarında Birinci Ordu Sıkıyönetim Komutanlığına T.C. Kanununun 141 inci maddesine giren eylemlerinden dolayı kanunî kovuşturmaya başlamıştır. Bunlardan Erdöl Boratav, Doktor Nihat Sargın ve Doçent Doktor Çetin Özek yakalanarak göz altına alınmışlardır. Diğer sanıkların aranmasına devam edilmektedir.»

Sıkıyönetimin ilânıyla birlikte yurdumuza gelen huzur, bizi millet düşmanlarının çalışmalarının bittiği kanaatine götürmemelidir. Türk Ordusunun üç yıldır süren komünist işgal, boykot ve sabotaj hareketlerine karşı tükenen sabrı, nihayet semeresini vermiş ve düşmanın imhası cihetine yönelme istidadı göstermeye başlamıştır.

Bütün örfî idare bölgelerinde komünizme açık veya kapalı şekilde hizmet eden solcu teşekküllerin geçici veya kesin surette kapatılması gerçekleşmeye başlamıştır. Türkiye'deki komünistlerin sıkıyönetimden önce ve sonra giriştikleri her türlü ideolojik karakterli banka soygunları ve sabotaj hareketleri arasında devleti hedef almış vaziyette idi. Birkaç yıldır süren bu anarşi-bazı saf dillerin zannettiği gibi-basit öğrenci hareketleri değildi. Üniversitelerde başlatılan boykot ve işgaller aynı senenin akabinde, vatansever Türk öğretmenlerine de bulaştırıldı. Öğretmenleri gayri millî ideolojilerine peşkeş çeken Fakir Baykurt ve Dursun Akçın'ın avanesi de, banka soyguncularının hedeflerine değişik sahalardan iştirak ediyorlardı. TÖS'çülerin takip ettikleri hareket tarzı beynelmilelci sol teşekküllerle aynı görüldü ki, birçok illerimizde bu öğretmen düşmanı teşekkül, faaliyetlerinden men edildi.

KOMÜNİZM SATHİ TEDBİRLERLE ÖNLENMEZ

Sıkıyönetimin açıklanan faaliyetlerinden öğreniyoruz ki, hadiselerle satılabilir bir nazarla bakılmıyor. Sıkıyönetimin ilânıyla beraber Çetin Altan ve İlhan Selçuk gibi komünizmin su üstü propagandacılarının tevkif edilmesi komünistlere büyük bir darbe ol-

mustur. Şu bir gerçektir ki, komünistlerin daima geride kalan; teşkilâtçı, plancı, programcı şefleri olagelmıştır. Komünizm birçoklarımızın zannettiği gibi sadece bir hareket ve anarşi değildir. Aynı zamanda sadece bir fikir ve felsefi görüş de değildir. Esasında komünizm ideolojik bir teşkilâtlanıştır ve anarşi, terör vazgeçemeyeceği prensiplerindendir.

Türkiye'de komünizmin önlenmesi ancak onu iyi tanımakla olur. Bizde uzun yıllardır söylene söylene nice safilleri kandıran bir reçete vardır. Anarşinin (komünizmin) önlenmesi için hükümetlerin, solcuların dikkati çektikleri hususları göz önünde bulundurması lazımdır. Bu komünistlere tavizden başka bir şey değildir. Ve onların efkârı umumiye üzerinde nüfuzlarını artırmaktan öteye gitmez. Unutmayalım ki Fransa, De Gaulle'ün hırcınlığı neticesinde NATO'dan ayrılmıştır ama Fransızlardan öğreniyoruz ki, hadiselerle satılabilir bile durmamıştır. Zira komünistlerin gözü doymaz. Onlar nihai hedeflerine kadar her şeyi ve her yetkiliyi kullanmak isterler. Bizde de komünistlerin propaganda ede ede yapılması zaruridir diye kanaat hasıl ettikleri bir çok meselenin altını da yukarıdaki oyun yatar.

Komünizmin önlenmesi ancak onu iyi tanımakla olur dedik. Onun tanınması; fikir ve ideoloji olarak mahiyetini anlamaya, onun propaganda şekillerini ve kullandığı sloganları iyi tesbit etmeye bağlıdır. Ayrıca komünistlerin elebaşları iyi bilinmedikçe, onların yan dallarının budanması da hiç bir işe yaramamaktadır.

Bu sebeple İstanbul Sıkıyönetim makamlarınca komünist Şadi Alkılıç

(Komünistlerin tabiriyle Şadi Baba) Doç. Dr. Çetin Özek, Ant Dergisi yazarlarından Doğan Özgüden, Harun Karadeniz, Dr. Nihat Sargın, Masis Kürkçügil ve TRT (radyo) de tercüme ile vazifeli komünizan fikirler taşıyan dönme Cavid'in oğlu Şiar Yalçın tevkif edilmek için harekete geçilmiştir. Bu şahıslar kimdir? Bunlardan;

Şadi Alkılıç, «Ben korkunç imanı bir komünistim» diyecek kadar haşin birisi olup, bu ifadeleri taşıyan mektupları yakalanmıştır. Cumhuriyet Gazetesinin açtığı bir yarışmada kendisine hususen birincilik verilmiştir. Eserinde komünizm propaganda-

yı yapmaktan dolayı 7,5 yıl ağır hapse mahkum edilmiştir. Bütün dünyada Türkiye aleyhine girilen propagandayı durdurmak için bu şahsa, değişik kanallardan rapor kopartılmıştır. Bütün dünyadaki komünist teşekküllerle alakası vardır. Bilhassa Almanya'da işçilerimiz arasında komünizm propagandasını idare eden dönme yahudi Selma Asvörd'le samimiyeti fazladır ve mektupları neşredilmiştir.

Doç. Çetin Özek ise bu listede bulunması icabeden nice ilim tüccarlarından birisidir. Ant Dergisinin devamlı yazarlarından olup Hukuk Fakültesinde vazifelidir. Şimdi düşünün (Devamı 13. Sayfada)

Çeşitli Sıkıyönetim bölgelerinde komünistlere karşı girişilen baskın hareketleri, komünistleri paniğe kapırmıştır. Yurdun çeşitli yerlerinde de adli müesseseler biraz daha canlı davranmaya başlamıştır. Bu cümleden olarak;

DEV - GENÇ

Dev - Genç bütün şubeleriyle kapatılmıştır. Ne zamandan beri uzatılıp giden dava nihayet bir sonuca bağlanmıştır. Miltanlar her halde işin temyizi cihetine giderler. Tabii ki Dev-Genç'in kapatılması komünist faaliyetlerin duracağı manasına gelmez. Yeni teşkilâtlar kurarlar. Önemli olan onu fikren ezmektir. Hücreslerini ortadan kaldırmaktır.

TÜRKİYE ÖĞRETMENLER SENDİKASI

TÖS'ün durumu da bu sıkıyönetim devresinde iyice ortaya çıktı. İki yıldır izahına çalıştığımız hususlar birer birer gerçekleştireyor. TÖS'ün Sıkıyönetim bölgelerindeki bütün faaliyetleri durdurulmuş ve teşkilât süresiz kapatılmıştır. Halbuki aynı bölgelerde faaliyet gösteren meslek teşekkülleri hiç te kapatılmış değildir. Şu netice iyice anlaşılıyor ki TÖS, tüzüğü dışında gizli faaliyetlerin içindedir. Vatansever Türk öğretmenleri de bunu kısa zamanda öğrenecekler ve TÖS'ün şalbesini üzerlerinde taşımayacaklardır. İzmir, İstanbul, Eskişehir ve Diyarbakır'da kapatılan TÖS'ün bazı üyeleri hapsedilmişlerdir.

TRT'de YAS

TRT kurumu da bu devrede zararlı çıkan özerklerden. Yahudi dönmesi komünist Şiar Yalçın'dan başka ayrıca üç kişi de Ankara mahkemelerince cezalandırılmıştır. TRT de Denetim Uzmanı Ziya Arıkan, Şube müdürü Kerim Aydın Erdem ve Abdullah Yılmaz 3'er ay hapis cezası almışlardır. Ayrıca üçer ay da vazi feden menedilmelerine karar verilmiştir. Yeni Sıkıyönetim tasarısı TRT'yi de yetki sınırına almaktadır. Bakalım TRT ne yapar?

Yurdun çeşitli yerlerinde komünistlerin yakalanmasına devam ediliyor. Diyarbakır'ın Lice ilçesinden avukat Mehmet Can dinamit lokum ve fitilleriyle ayrıca solcu yayımlarla yakalanmıştır.

ÇAPA'LI BANKA SOYGUNCULARI

5 Mart 1971 günü Kadıköy'de banka soyan Çapalı Salman Kaya ve onun soygun ekibinden Serdar Yıldırım, Aydoğan Şahin, Cerkas Sahbaz Hasan Yalçın, Necdet Dizman, Necmi Özkapı, Çapa'daki bütün hadiselerin de elebaşlarındandır. Aynı soyguna iştirak eden Dev - Gençli Veysel Adnan Yavuz, Balkan Naci İslimiyeli, Mustafa İlker Gürkan ve Osman Bahadır'ın duruşmaları da Sıkıyönetimde yapılacaktır. Hazırlıklar başlamıştır.

Anayasa Değişikliğinde İstisarı Mütalaa Yalnız M illete Aittir

Erim hükümetinin başa geçmesinden bu yana hep değişikliklerden, reformlardan bahsedilip durulmaktadır. Bu reformlar ve değişiklikler tarumdan, eğitimden, madenlerden tutun da; devletin yapısını şekillendiren Anayasaya kadar geniş bir alanı kapsamaktadır. Ve yapılan açık lamalara göre, hükümet bu reformların gayreti içinde gözükmektedir.

Bu reform istekleri, mevcudu değiştirme isteği nereden zuhur etmektedir? Gerçekten bazı şeyleri değiştirmeye lüzum var mıdır? Bu soruya müsbet cevap verilecekse değiştirilmesi mutlak kabilinden olanlar hangileridir? İşte bir noktada hükümetlerin, siyasi partilerin ve münevverlerin en kesin şekilde cevaplandıracağı sualler bunlardır?

Uzun zamandan beri halktan kopuk, köksüz, kozmopolit aydınların memleket kaderinde söz sahibi oluşu, bizde halâ pisliklerini temizleyemediğimiz büyük yaralar açmıştır. Getirmeye çalıştıkları her yeni sistem, yaptıkları her reform 1971 Türkiye'sinin oluşmasında başlıca âmildir.

Şimdi gerçekleştirilmek istenen reformların, değişikliklerin 1971 Türkiye'sini düzeltme, istikrara kavuşturma niyetinin mahsulü olarak ifade edilmektedir. Yapılacak bu türlü kabuk değiştirmelerle işlerin yolunda gideceği arzulanmaktadır. Kötümser değiliz ama, bu gayretlerin arzulananı gerçekleştiremeyeceği aşikardır. Şairin söylediği gibi:

Bed asla necabet mi verir hiç ünk
forma,
Zerdus palan vursan eşek yine eşektir.

Sistem gayri millî olduktan sonra bunlar neyi değiştirecektir Türkiye'de? Bu sistem ne kadar allansa pulansa yine de birgün foyası çıkacaktır. Milletın bünyesi, denizin kendi bağrındaki pıslığı er veya geç kıyıya attığı gibi, millî olmayan herşeyi atacaktır. Bu, hiçbir gücün değiştiremeyeceği bir kanuniyettir.

ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİ ZARURİ MİDİR?

Yukarıda ifade edildiği gibi eğer Türkiye'de birtakım şeylerin değişmesi lüzumuna kani isek elbette enbasta Anayasasının değişmesi icabedeciktir. Zira Anayasa hukuk yönünden devletin temel yapısını teşkil eden, devlet organlarının kuruluş ve işleyişini nizamlayan, ferdi hürriyetleri bir düzene koyan temel kanundur. Yine hukuk mantığı yönünden Anayasa iktidarların mesruiyetini tayinde mihenk taşıdır. Mademki hükümet yetkililerinin de açıkça ifade ettiği gibi cemiyet düzeni temelinden sarsılmıştır, tahrip edilmiştir, o halde işe en evvel cemiyeti nizamlayan temel kanundan başlamak icabedeciktir. Kısa zamanda iki Sıkıyönetim ilanı Türkiye'de Anayasaya rağmen çok şeylerin değiştiğini ve daha da değişme istidadında olduğunu göstermektedir.

Ancak, bu değişme yeni değildir. Daha Anayasa doğduğu anda ölü doğmuştur. Göstermelik bir referandum-

— Resim Bülent Nuri Esen'i gösteriyor. N. Erim, Anayasa değişikliği için bunun da görüşünü almış. İnsan düşünüyor da, B. Nuri Esen'in fikri nedir ki, zikri o olsun. Yani, Esen gibi adamların fikirleriyle Anayasa değişecekse, millet yandı demektir. Önce şunun münakaşası yapılmalıdır. Esen fikren bu millete bağlıdır ki, onun getirdiği fikir ve yapılan değişiklik milleti mesud etsin. Boşuna kendimizi aldatmayalım.

la halkın oyuna müracaât edilmiş ve tesvip görmüşse de, insafı herkes bunun ne manaya geldiğini ve ne kıymet ifade ettiğini kolaylıkla anlayacaktır.

Bilindiği gibi mevcut Anayasa, İstanbul ilim heyetinin (!) hazırladığı tasarı esas alınarak, S.B.F.'nin hazırladığı tasarıdan da istifade ile bugünkü halini almıştır. Bu arada her iki tasarı Alman, İtalyan ve diğer devlet Anayasalarından hükümler de ithal etmiştir.

Bir anayasa onu yapanların fikirlerinin mahsulüdür. Ve milletin maddi kuruluşu bu fikirlere göre taayyün edecektir. Eğer anayasayı yapanlar milletin kaynaşmış, onun dertleriyle yoğrulmuş, onun kültürünü benimseyen kişilerse hiç şüphesiz bu anayasa uzun ömürlü bir anayasa olacaktır. Ve ihtiva ettiği hükümler milletin inandığı prensipler olduğu için tatbikat aksaklığı ve metrukiyet âki betiyle karşılaşmayacaktır.

Eğer Anayasayı hazırlayanlar milletin sadece aralarında isim berzerliği ise modernliği hususunda ne kadar edebiyat yapırsa yapılsa daima rafta kalmaya mahkûmdur Cemiyetin değerleriyle tezada düşen bu Anayasa aşınacaktır. Bu Anayasa kabul edilse dahi ölü doğacaktır. Nitekim ölü doğan bir çocuğun da insan olduğu hususunda hiç şüphesiz yoktur ama onda hayat eseri de görülmez.

1961 Anayasasının değişmesini zaruri kılaçak tek haklı düşünce, prensipleştirmeve çalıştığımız düşüncedir. Diğer ekonomik ve sosval zorlamalar ancak bu prensibi tevhit eder.

Filhalda 1961 Anayasasını hazır-

layan ne İstanbul ilim heyeti ve ne de S.B.F. tasarısını hazırlayanlar milletin kaynaşmış değillerdir. Memleketi localardan, kulüplerden idare eden ve memleketle olan irtibatları hava yolundan olan köksüzlerdir. Millet gerçeğine yabancıdırlar. Millî kültürden en az bir Fransız, bir İngiliz kadar uzaktır. Üstelik millî kültürü hor görmek bunların müsterek hastalıklarıdır. Batıyı taklit ise bunların en büyük hasletleridir. Ufacık bir kira kanunu bile yapmaktan âciz, inşacı bir düşünceye sahip olamayan mütercimlerdir.

Bu evsafa takı adamların yaptığı Anayasa belki lükstür, belki fantazidir, hattâ hattâ en ideal Anayasadır. Ve fakat reel değildir. Bunların hazırladığı Anayasa dıstan bakılınca çok derece şatafatlı, gösterişli, tumturaklıdır. Yanına yaklaşınca bütün hayaller yıkılmış, ihtişamdan gösterişten eser kalmamıştır. Halkın tabiriyle «dış seni yakar, içi beni» bu Anayasa da birçok yönleriyle biliz yakmıştır. Solun kanunilik kazanmasına, yer üstüne çıkmasına ve neticede iktidarların mesuliyeti mahfuz kalmak üzere anarsive erim vermiştir.

YENİ ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİNDE HATIRLANACAK HUSUSLAR

Gazetelerin verdiği bilgiye göre, hazırlanacak yeni Anayasa değişikliği üzerinde Anayasa profesörleri davet edilmiş ve fikirleri sorulmuştur. Bu lâklakan kuşları da eski lâklakalarını tekrar etmişlerdir.

Bir kısmı «Sıkıyönetim vardır, ge-

rektiği şekilde yaygara koparamayız acele etmeyelim. Sıkıyönetim halklık tan sonra bu meseleyi düşünelim» derken, dekanlığı zamanında anarşinin en büyük teşvikçisi olan ve geçen sayımızda hususiyetini söylediğimiz bir diğeri de değişikliğe lüzum olmadığını söylemişlerdir.

Burada açık olan bir durum vardır ki, o da işi ister Sıkıyönetim sonrasına bırakalım diyenler olsun, isterse değişikliğe lüzum yoktur diyenler olsun bir telaşın içindedirler. Şu ortamda gerekli baskıyı yapamayacaklarını işin tehirinden fayda ummaktadırlar. Sıkıyönetim idaresinin komünizmi tasfiye hususunda gösterdiği çaba solda büyük telaş ve korku uyandırmaktadır. Bunlar da biliyor ki eski çamlar bardak oldu. İş savsaklamak en kestirme yol olacaktır. Şimdi sol bu tür bir oyun oynamaktadır.

Kitaplarında komünizmi açıkça tavsiye eden Mümtaz Soysal, Bahri Savcı, solun sevimli papağanı Bülent Nuri, Türk Adliyesinin mahkûm ettiği komünist Sadi Akkılıç'ın komünizmi anlatan yazısında suç unsuru yoktur diyen Muhbir Kubalı bu milletin Anayasasını yapmaya ehil olmadığı gibi, bu meselede fikri de olamaz. Hükümet Başkanının bu hususta dikkatini çekeriz.

Madem ki Anayasa bu milletin Anayasasıdır, fikri alınacak, akıl danışılacak da yine millet olacaktır. Millet her hadisede hareketleriyle, infialleriyle neyi tasvip ettiğini, neyin karşısında olduğunu açıkça göstermektedir. Bir Taksim, bir Kayseri hadiselerinde ayağa kalkan halk neye ve kime karşı olduğunu açıkça ortaya koymuştur. Buna kulak verilmelidir. İşte Anayasaya esas olacak istisarı mütalealar bu infiallerin ve sükûtların hatırlattıklarıdır. Yoksa bozguncu birkaç profesörün fikri değil. Komünistlere yular takıp gezdiren millet herhalde Anayasasının sosyalizme kapalı olmasından yanadır. Ancak bir kısım çevreler «fikir ayırır, eylem ayırır» diye ilerisi için daha şimdiden bir açık kapı bırakmaya çalışıyor. Eğer Anayasa ilmi olacaksak, bilinmelidir ki ütopya haric her fikir eylem içindir ve mutlaka fiiliyata dönüşür. Yoğurdu tıfleyerek yiyenlerin garabetine düşmeyelim. Meselâ sosyalizm fikriyatı olmasaydı onu propaganda eden kitaplar, onu meşru gösteren anlaşmalar bulunmasaydı, bugünkü anarşi olmayacaktı. Bu bakımdan fikir ve fiil ayırımı üzerinde düşünülmemelidir.

Yapılacak değişiklikte millet lehine hürriyetler genişletilmeli ve milletin demokratik yoldan düşmanların kültürel ve psikolojik tecavüzlerine karşı teşkilatlanmaları hazırlanmalıdır.

Mevcut devlet kuruluşlarının komünizmi himaye eden icraatlarına son verecek bir tarzda yeniden düzenlenmelidir. Özerklik durumu bugünkü işleyiş de dikkate alınarak yeni esaslara bağlanmalıdır.

Anayasada milliyetçilik prensibi açıkça ifade edilmeli ve devletin millî olduğu kesin olarak belirtilmeli ve millî kültür devletin garantisi ve himayesi altında olmalıdır.

Anayasa bu bakımlardan yeniden gözden geçirilmeli ve değiştirilmelidir. Değişikliğin esasları açıklandığında bu meseleye tekrar dönülecektir.

GERÇEK EMPE YENİ PARA

Geçtiğimiz haftalar içinde dünya ekonomisini kökünden sarsarak yeni bir para krizi ortaya çıktı. Bütün bankaları, borsaları, hükümetleri çok yakından alakadar eden bu kriz bugün hala tesirini kaybetmiş değil.

Son aylarda Alman Markının değerinde kendini hissettiren bir artış meydana gelmiş, Amerikan doları değer kaybetmeye başlamıştı. Avrupa'ya çeşitli yollarla dolar akını devam ederken borsalarda Markın revalüe edilmesi (Yani kıymetlenmesi), doların devalüe edilmesi (yani kıymetinden kaybetmesi) haberleri dolasmaya başlamıştı. Avrupada, 1960 yılında 4 milyarlık bir dolar rezervi varken, 1971 de bu miktar 50 milyara yaklaşmıştı. Bu durum doların değerinde büyük nisbette kayıplara yol açmaya başlamıştı. O nisbette de Alman markı kıymetlenmiş ve spekülâ törler döviz borsalarına hücum ederek ellerindeki dolarları marka çevirmeye başlamışlardı. Bu son hareket bardağı taşıran son damla oldu. Neticede iki yol vardı. Ya ABD Doları devalüe ederek resmen değerini düşürecek ki bu durumda dünya ekonomisinde telafisi mümkün olmayan gedikler açılacaktı. Yahut ta Alman Markı revalüe edilecek yani resmen değerli yükseltilecekti. Yapılan uzun

manya güçlü bir sanayi kurarken markın değeri serbest piyasada süratle yükselme göstermişti. Bunun üzerine 1961 de tek revalüasyon yapılmış, 1969 genel seçimlerinden sonra da ikinci revalüasyonlar markın resmi değerini arttırmıştır. Son olarak da geçtiğimiz hafta gayri resmi olmak üzere Mark yeniden kıymet kazanmıştır.

İlk bakışta Almanya'nın lehine görülen bu yeni durum aslında Alman ya'ya çok şeyler kaybettirecektir. Nitekim son gelişmeler Alman maliyecileri ve sanayicilerinde son derece endişeler meydana getirmiştir. Zira markın değerinin yükselmesi halinde dış piyasalarda Alman mallarının fiyatları yükselecektir. Markın değerinin artışı nisbetinde ihracat mallarının fiyatları da artacaktır. Bu ise tabii olarak Alman mallarına dünya piyasasında olan talebi azaltacaktır. Netice itibarıyla Alman sanayi malları ihracı düşecektir.

İhracatın düşmesi ve dünya piyasasını diğer sanayi ülkelerine kaptırması demek Alman sanayiinin sonu demektir. İhracatın azalmasını fabrikaların kapanması takip edecek ve Almanya'da geniş çapta işsizlik meydana gelecektir.

Nitekim bundan önce alınan revalüasyon kararları, başta oto sanayii

mesi ve markın serbest bırakılması (serbest döviz piyasasında değerinin artması) karşısında Fransa ile Almanya'nın arası açılmıştı. Bu son gelişmelerden sonra Ortak Pazar'ın hedefine ulaşması gecikecek ve ortak para fikri suya düşecektir.

DOLAR - MARK MÜCADELESİ Mİ?

Uzun zamandan beri dünya basını ve Türkiye gazetelerini meşgul eden para krizinin gerçek sebepleri nelerdir? Bu sebepler nasıl hazırlanmıştır? Bu ve buna benzer para ve borsa hadiselerinden kimler kârlı çıkmaktadır?

İktisatçılar ve maliyecilere sorarsanız doların değerinin düşmesi iki noktada toplanabilir:

1. Vietnam harbi dolayısıyla doların dolaylı yollardan Avrupa borsalarına akması.

2. Vietnam harbinin masrafları yüzünden ABD. ödemeler bilançosunun açık vermesi.

Fakat sormak lazımdır. Vietnam harbinin devamında kimlerin menfaatleri vardır. Kimler harbin devamını istemektedirler?

Newyork Times gazetesinde 9 Eylül 1966 tarihinde Vietnam harbinin devamını isteyen 45 imzalı bir ilân çıktı. Bu ilânda kimler vardı? Bu 45 imza içinde 31 bankacı ve sanayici vardı. Geri kalan da bu bankacılara bağlı kimseler ve gazetecilerdi. Bu imzalar üç sermaye grubunu temsil ediyordu:

1. Petrol kralı D. Rockefeller grubu.
2. Altın ve banka kralı Morgan grubu.
3. Savaş sanayii liderlerinden Lazard firması ve grubu.

Yine Vietnam harbiyle ilgili olarak 9 Aralık 1965 de Newyork Times'te çıkan şu yazı harpten kimlerin kazançlı olacağını göstermektedir.

«Bu savaşı kazanacağımıza inanıyoruz. Savaş sonunda elimizde büyük bir yeniden inşa işi doğacaktır. Bu finansman gerektirecek, finansman ise bankacılık demektir... İngiliz ve Fransızlara bankacılık tekelini kaptırmak budalalık olur. Çünkü Güney Vietnam ekonomisi her gün biraz daha fazla Amerika'ya dönük bir yön alıyor.»

Harpten hangi sermaye gruplarının kazanç sağladığını Business Week isimli ticaret gazetesinin 12 Haziran 1965 sayısında çıkan bir haber gayet açık bir şekilde ifşa ediyordu:

«Son haftalarda tehlikeli askerî tirmanmasına rağmen yatırımlar hızlanmaktadır. Bu günlerde Standard Oil, Caltex ve Shell petrol şirketleri 19 milyon dolarlık bir ortak rafine kurmak için Vietnam hükümetiyle müzakereye girmektedirler. Eğer anlaşmaya varılırsa Morgan şirketi bu işi finanse edecektir.»

Görülüyor ki Vietnam'da harbin

devamını isteyenler petrol kralları, para babaları ve silâh fabrikatörleri dir. A.B. Devletlerindeki devlet başkanları kendilerini iktidara getiren bu mali oligarşinin isteğine rağmen hiçbir şey yapamaz. Çünkü ABD nin gerçek hakimleri onlardır.

İktidarda kalmaları bu taşsız kral lara hizmet etmekle mümkündür. Hiç değilse muhalefet etmemekle.

BİR MİSAL

A.B. Devletlerinin 1920 de devlet başkanı olan Harding bunun misalidir. «Harding Cumhuriyetçilerin daima masraflarını ödeyen dünya petrol ticaretini elinde bulunduran Rockefeller'in parasıyla başkanlığa gelmişti. Bir müddet Standard Oil'in körü körüne icra vasıtası oldu. Amerikan hükümeti hiçbir devirde petrolelerin elinde bu derece alet olmamıştı. Harding, Standart'ın müdürlerinden biri olan Hughes'i hariciye bakanlığı müsteşarlığına tayin etmişti. Amerika diplomatisi, o tarihten itibaren Standard Oil'in menfaatlerini korumaya memur hususî bir büro haline geldi.

Fakat Harding gitgide, bu kuklaktan usandı. Kendisinden istenilen işler tehlikeli şekiller alıyordu. Harding korkmaya başladı.

1923 yaz mevsimi sonunda artık Standart Oil reislerine karşı kovmaya hazırlanmıştı. Fakat geç kalmıştı. Aralarında çok fazla insan cesedi vardı. Günün birinde, Harding kimse'nin haberi olmadan hükümet merkezinden kayboldu.

Birkaç gün sonra Devlet Başkanı Harding'in birden bire öldüğü hakkında telgraf havadisî bütün dünyayı hayrete düşürdü.»

Antoine Zischka. Gizli Harpler. Shf: 182.

GİZLİ MÜCADELE

Dünyanın son para krizini dolar - mark mücadelesi olarak görmek mümkün değildir. Bu ne ilk para krizi ne de son. Bu hadiseler dünya bankalarına, borsalarına ve ticareti ne hakim kuvvetlerin gizli mücadelesinin su yüzüne çıkan tezahürleridir.

Dünya borsalarındaki dalgalanmalar ve para kıymetlerindeki oynamalar bu hakim kuvvetlerin hesapları ve plânlarıyla olmaktadır. Yoksa kendiliğinden veya basit vesileler yüzünden değil.

Para ve borsa oyunları; banka ve borsa hakimleri, petrol kralları ve onların maliyeleri, politikaları ve gizli mücadeleleri bilinmeden çözülemez. Krizlerin gerçek sebeplerini bulmak mümkün olamaz. Şu halde kimdir bunlar?

Bir küçük bakkal dükkanının sahibi bi iken bugün 276 şirketin sahibi, dünya petrol istihsalının büyük bir kısmını elinde bulunduran Amerika'nın hakimi petrol kralı Yahudi Rockefeller ve grubu.

Maliye aleminin en kuvvetli ada-

görüşmelerden sonra Markın değerini resmen artırmak yerine Markı serbest bırakmak cihetine gidildi.

ALMAN SANAYİİNİ BEKLEYEN TEHLİKE

Bilindiği gibi Almanya II. Dünya Harbinden mağlup çıkmıştı. Her şeyini kaybetmişti. Alman millî sanayii tamamen yıkılmış, memleket harabeye dönmüştü.

Harp sonrası plânlı kalkınma «Alman ekonomik mucizesi»nin gerçekleşmesini sağladı. Bu ekonomi politikası kısa zamanda Almanya'nın otomobil sanayii, sanayi tesisleri ve çeşitli makinelerin imalinde rekabet imkânlarını arttırmış, daha mükemmel, daha ucuz şekilde istihsal yollarını açmıştır. Almanya endüstri devletleri arasında yine ön sıraya girmişti. Bu iktisadî gelişmeye paralel olarak Almanya'ya başta altın ve dolar olmak üzere dünyanın en değerli dövizleri akmış, Alman Merkez Bankasındaki altın ve dolar stokları aşırı derecede taşmıştı. Böylece Al-

— Dünya Yahudi maliyesinin şeflerinden Rockefeller biraderler görüşüyor. Soldan: John Rockefeller ve David Rockefeller.

olmak üzere çeşitli sanayi dallarında tesirlerini göstermişti. Bilhassa otomobil firmaları büyük sarsıntılar geçirmişlerdi. Bütün bunlara rağmen Almanya oto endüstrisinde başta gelmekteydi. Bu son gelişmelerde Alman sanayii içinde çöküşü güç problemlerle karşı karşıya getirecektir.

Alman markının serbest bırakılmasından sonra Alman sanayicileri adına konuşan Günther Shal «Bu karar aleyhimize alınmış bir karardır. Kaybımız büyük olacaktır» derken, Alman Ziraat Birliği Başkanı Hernan ise ziraat sahasında çiftçilerin bu kararla 1 milyar 600 milyon mark zarar göreceğini açıkladı.

Japonya'da da Japon para birimi Yen'in değerinin yükseleceği söylentileri Tokyo borsasında yüzbinlerce Amerikan dolarının elden çıkarılmasına yol açmış, son gelişmeler Yen'in revalüe edilmesi yönünde baskılar göstermiş ve Japon sanayii ve ihracatı da güç durumda kalmıştır.

Avrupa'da doların değer kaybet-

PERYALİZMİN OYUNLARI

mi, Wall Street'in direktörü, dünya borsalarının ve bankalarının altın kralı Yahudi Morgan ve grubu.

Banka memurluğundan işe başlayarak «petrol Napolyonu» ünvanını alan ve ortağı Yahudi Marküs Samuel'in desteğiyle dünya petrol piyasasında en büyük şirket olan «Royal Dutch Shell'i kuran Henri Deterding ve grubu.

Avrupa banka ve borsalarında rakipsiz malî kudrete sahip Yahudi Rotchild ve sülâlesi

Uzun zaman Rotchildler tarafından kontrol ve himaye edilen Vatikan kilisesi maliyesi

Komünist partisi elindeki Rus Maliyesi.

Beynelmîl Yahudi maliyesinin kontrolündeki bu malî kuvvetler banka ve borsa oyunları ile milletlerin zenginliklerini kasalarına toplarken; millî sanayi hareketlerini kontrol edemiyorsa yıkar. Bazen de kendi hatiyetlerini devam ettirmek, nüfuz bölgelerini arttırmak için korkunç mücadelelerle birbirlerine saldırırlar. Bu mücadelede icap ediyorsa milyonlarca insanın ölümüne sebep olabilecek harpler ve ihtilaller çıkarırlar, kardeş kavgalarını tahrik ederler.

Son 60 sene esnasında petrol sahasındaki ilk büyük dev tröst Standard Oil Company ve Royal Dutch Shele arasındaki gizli mücadele bütün tahripkâr neticeleriyle bunu göz terir.

TACİZSİZ İMPARATORLAR

20. asrın başlarına kadar altın ve para daha çok hakimiyet vasıtası olarak bu asırda petrol para maliyesine bağlı olarak dünya hakimiyetinin anahtarı oldu.

Daha I. Cihan harbi yıllarında Fransa Başvekilî Klamenso «Bir damla petrol bizim için bir damla kandan da kıymetlidir» diye feryat ediyordu.

1919 da Henri Berenger «Petrol kimde ise imparator o olacaktır. Petrol istihsal ve ihraç işini tamamen eline alabilecek olan millet, dünyanın diğer milletlerindeki milyarların mütemadiyen kendisine doğru aktığını görecektir» demiştir.

Deterding'in muavini Eliot Alves' de «petrol yokluğu karşısında ne ordular ve deniz kuvvetleri, ne para, ve hattâ ne de bütün bir millet kitlesi hiçbir kuvvet yokedemeyecektir.» diyordu.

Gerçekten altın ve paradan sonra petrole sahip olanlar gizli imparatorluklar kurdu. Rockefeller ve Deterding'ler dünyanın hakimî oldular.

«Deterding'ler ve Rockefeller'ler, dünyada herkesten fazla nüfuz sahibidirler. Bir gece içinde, büyük bir gazeteye, bir gün evvelki ismini, şeflerinin kim olduğunu unutturmak kudretini haizdirler. Milyonlarca küçük tasarruf sahibini zengin edebi-

lirler, yahut kuru ekmeğe muhtaç bırakabilirler. Hükümetler idare edebilirler. O hükümetler ki, günün birinde hususî malları eline almak ve bu dev yapıtı tröstleri ortadan kaldırmak istedikleri takdirde kazancakları şey cansız malzemeden ibaret olacaktır. Böyle bir teşebbüs neticesinde bu hükümetler ne dimağlardan ve ne de tecrübelerden istifade edemeyecekler, bu karmakarışık makinanın nasıl işlediğini bir türlü anlayamayacaklardır.»

Antoine Zischka. Gizli Harpler. Shf: 171

PETROL KRALLARI NİÇİN HARBEDİYOR?

Senelerden beri dünyanın dev petrol tröstleri (Standard Oil Company, Royal Dutch Shell) ve para kralları arasında bütün dünya ekonomisini, dolayısıyla bütün devletleri yakından alâkadar eden savaşlar devam edip gelmiştir. Bu menfaat ve nüfuz savaşları kimi zaman gizli anlaşmalarla yavaşlamış, kimi zaman da insanlık için en korkunç ve tahripkâr şekilde alevlenmiştir.

Bu beynelmîl Yahudi maliyesi ve bağıli ticarî ve malî kuvvetler müşterek düşmanlar karşısında anlaşmışlar, düşman kuvvetin tasfiyesinden sonra boğuşmalar devam etmiştir. Milyonlarca insanın kanı pahasına, binlerce insanın ızdırap ve iltihallerine rağmen bu gizli savaş sürüp gidiyor.

I. Dünya Savaşında Standard Oil ve Royal Dutch'ın petrolleri, Morgan'ın para ve silâh yardımları müttefik devletlere yetismese idî harbin seyri değişmeyecek, Almanya ve müttefikleri yenilmeyecekti.

II. Dünya harbinde de aynı durum bahis konusudur. Almanya'nın ve Alman millî sanayinin yıkılabilmesi; ABD, İngiltere, Rusya ve Fransa paravanası arkasında Beynelmîl Yahudi maliyesi kuvvetlerinin ittifaklarıyla temin edilmiştir.

Son cihan harbini takiben mücadele çeşitli para, banka ve borsa oyunları ile devam etmiş, dünyaya hükmetmek için didinen Beynelmîl Sionizm, Beynelmîl Yahudi maliyesi ve yan kuvvetlerini en sinsi ve tahripkâr şekilde kullanmıştır. Dünya bankaları ve borsaları altın ve petrol gibi stratejik maddeler vasıtasıyla dünya politikasındaki muvazaneyi kendi lehine muhafaza etmiş tir.

GERÇEK EMPERYALİZMİN PARA OYUNLARI

«Morgan ve Standard Oil uluslararası büyük işlerde elbirliği ile çalışıyorlardı. Fakat sadece mecbur oldukları için.

İlk fırsatta Standard, can sıkıcı ortağına karşı el kaldırdı. Bu 1933 senesinde Roosevelt devlet başkanı seçildiği zaman oldu. Uzun zaman beri Morgan ve dostları aleyhine

deki bereket hazırlanmış olmakla beraber Chase Bank (Çeyz Bank: Rockefeller'in Morgan'ın bankalarına karşı kurduğu banka) hükümetin yardımını temin edemiyordu. Fakat şimdi vaziyet değişmişti. Morgan hakim vaziyetini kaybetmişti. Tahakküm sırası, Chase Bank'a ve Standard Oil'e geçmişti. Vaziyetten istifade etmekte gecikmediler.

1933 tarihi. Standard Oil için haritada tutulacak bir tarihtir. Morgan, sahadan uzaklaştırılınca, Standard ve Chase Bank doların kıymetini düşürmek için ellerinden geleni yapmaya başladılar.

Standard düşük bir para olan dolar üzerinden satış yapıyor, Deterding kuvvetli bir para olan Hollanda Florini üzerinden satıyordu. Neticede Amerika fiatları, İngiliz-Hollanda fiatlarına nazaran düşük bulunuyordu. Dolar düştüğü nisbette bu fiyatta ucuzlayacaktı.»

Antoine Zischka. Gizli Harpler. Shf: 166.

İşte petrol krallarının dolara vurdukları bir darbe misali! Maliyeti düşürmek ve rekabet imkânlarını artırarak satışlarını genişletmek maksadıyla açılan bir savaş.

Yine aynı tarihlerde Morgan'ın Çin'de oynadığı oyun Rockefeller'inkinden aşağı kalacak mahiyette değildi.

— Bunlar da Petrol savaşının silâhsız yöneticilerinden Marcuse Samuel ve Sir Henry Deterding'tir.

li oyunlarda kullanmış, altın ve dolar gibi en kıymetli maddelere istinaden dünya hakimiyeti için en işrenç usullere müracaat etmekten geri kalmamıştır.

Son para buhranından kârı çıkan dünyada altını elinde bulunduran Yahudi para babaları, Standard Oil patronları olacaktır.

Böylece II. Dünya Harbinde yıkılan Alman millî sanayi yeniden gemlenmiş, kontrol altına alınmış bulunmaktadır.

BEYNELMİLEL YAHUDİ MALİYESİNİN POLİTİKASI

Haham Reichorm'un 1869 senesinde Prag'da hahambaşı Simeon-Ben-Yhuda'nın mezarı başında yaptığı konuşma Yahudi maliyesinin ana hatlarını gösteriyordu:

«Altın her zaman mukavemet edilmez bir kudrettir. Hep de öyle kalacaktır. Mühassıs ellerin kullandığı altın, ona sahip olanlar için en faydalı bir manivela olacak ve ondan mahrum kalanları imrendirecektir. Altınla en müstakim vicdanlar satın alınır. Kıymetlerin bedelleri, bütün mahsullerin rayicileri tesbit olunur. Kredi temin edilmek suretiyle devletlere tahakküm edilir.

Başlıca bankalar, bütün dünya borsaları, bütün hükümetlerin kredileri bugün elimizde bulunuyor.

Piyasada altın yerine kâğıt paray,

Amerika'daki malî buhran esnasında Morgan Roosevelt'i Çin'den yüksek fiatla 100 milyon gümüş satın almasına ikna etti. Bununla kendi bankaları büyük kazançlar temin edecekti. Ancak bu gümüş alım neticesinde 500 milyon Çinli ve 350 milyon Hintli ümitsiz bir iktisadî sefaletle sürüklendiler. O tarihlerde Çin ve Hindistan'da madenî paralar için kullanılabilecek yegâne kıymet ölçüsü gümüştü. Fakat Amerika böyle geniş bir mübayaaya girince gümüş fiatları alabildiğine yükseldi. Çin ve Hint paralarının değeri düştü.

Roosevelt'in gümüş mübayaasından sonra Çin kendi mallarını eskisinden ancak üçte bir daha ucuz fiatla ihraç edebiliyordu. Bunun neticesinde Çin milletini eskisine nazaran daha büyük bir sefaletle düştü. İşte tam o sırada bir çok büyük Çin eyaletleri komünist lideri Mao'nun safına geçmeye başladı.

Beynelmîl Yahudi maliyesi ve buna benzer usullerle bütün dünyayı bankalar ve borsalar vasıtasıyla soymuştur. Bütün kuvvetlerini ve kullandığı devlet adamlarını bu ma-

geçirmeye çalışalım. Altını kasalarını zektikten sonra kâğıda kıymet verecek de biz olacağımıza göre bütün hayata hakim olacağız demektir. (General Sami Sabit Karaman Yahudi Tarihi ve Sion Önderlerinin Protokolleri).

Bugünkü para oyunlarını hangi gizli kuvvet, hangi görünmez el idare ediyor. Yahudi protokollerinden birkaç cümle bunu izaha kâfidir.

«Hükümet mekanizmasının çarklarını bir motor döndürür. Bu motor olmadıkça çarklar işlemez hareket etmez. İşte bu motor da altının ta kendisidir. Önderlerimiz (bilginlerimiz) tarafından meydana getirilen ekonomi politik ilmi, bize çoktan beri altının şahane itibar ve nüfuzunu öğretmiş bulunmaktadır.

Sermayenin serbest hareket edebilmesi için sanayi ve ticaretin inhl-sarı altına alması icap etmektedir. Gizli bir elin, dünyanın her tarafında gerçekleştirmek üzere bulunduğu meselede işte budur.»

(General Sami Sabit Karaman, Yahudi Tarihi ve Sion Önderleri Protokolleri fasıl 5, paragraf 6-7).

— Ankara Üniversitesini kızıl baykuşlara yuva yapan ilim tüccarı devrim yobazları, bir komünist için yürüyüş yapıyorlar. Derecesi en yüksek godoşlar bu yürüyüşte yer almışlar. Erdal İnönü, Uğur Alacakaptan, Muammer Aksoy gibileri yürüyüşün başını çekiyorlar.

Ankara Üniversitesi'nin Komünist Hamileri

Bundan evvelki sayımızda bahsettiğimiz gibi, üniversitedeki huzursuzluğun ve anarşinin meydana gelmesinde en büyük rolü hiç şüphesiz kara cübbeli, Prof. lakablı ilim yobazları oynamaktadırlar. Geçen hafta İstanbul Üniversitesindeki kızıl prof. ların mecmuasının sütunları müsaadesinde ancak bir kısmını inceleyebilmistik. Bu hafta da Ankara'da kı kızıl baykuşlardan bazıların iharetlerini umumî efkâra açıklamayı uygun görüyoruz.

ANKARA'DAKİ KIZIL BAYKUŞLAR

Ankara'da ilk fakülte işgalinin yapıldığı yer olan SBF'nin ve onun kı kızıl baykuşlardan bazıların iharetlerinin köklerinin atılması ve gelışerek bugünkü hale gelmesinde büyük rolleri olmuştur. Bundan üç sene evvelki işgalde kendisini fakülte kapısında karşılayan, eli silahlı kızıl uşaklara:

«Çocuklar, işgalinizi tebrik eder, bu devrimci eyleminizde başarılar dilerim» diyecek kadar adlişen bir dekanın başında bulunduğu yer Siyasal Bilgiler Fakültesidir.

Buradaki kızıl Prof. lar tarafından yetiştirilen komünist talebeler Ankara'da ilk olarak SBF talebe cemiyesini ele geçirmişler ve daha sonra, Ankara'daki bütün işgal, boykot, v.s. gibi anarşi hareketlerini buradaki militanları vasıtasıyla yürütmüşlerdir.

İki sene önce çok az sayıda komünist talebenin bulunduğu ODTÜ'yu bugünkü hale getirenler de SBF'nin komünist kara cübbelileri tarafından yetiştirilen kızıl militanlardır. Ankara'daki çeşitli fakültelerde cereyan eden her işgal ve boykot hareketlerinde başrolü oynayan anarşi sürüsünün başını çekenler, yine bu hainlerin yetistirdikleri coban köpek eridir.

Komünist militanların «devrimci eylem (!)» adı altında yaptıkları komünist hareketler bir huzursuzluğun doğmasına ve bu yüzden bir reaksiyonu meydana gelmesine sebep oluncu hemen yetistirdikleri veletleri kara cübbelerinin altına almaya yetenmişlerdir.

SBF Genel Kurulunun son üniversite hadiseleri ile ilgili yayınladığı bildiride:

«Gençlik olaylarını toplumdaki temel huzursuzluğun nedeni gibi göstermenin yanlış olduğu, nedenleri, anayasaya, lâik devlet anlayışına ters düşen uygulamalarda aramak getektiği belirtilmekte ve, «bu politikanın gerisinde sol eğilimli düşünce akımlarının (yani komünizmin) öncelikle gençlik çevrelerinde tasfiye edilmesi amacı yatmaktadır» denilmektedir. (1)

1969'da SBF Büyük anflisinde yapılan bir forumda konuşan talebe cemi yeti başkanı:

«Pek kıymetli dekanımız İlhan U nat'dan son derece memnunuz. Bütün fakülte delcanlarının aynı anlayış ve tutum içinde bulunmalarını arzu ederiz» diyerek dekanın komünist ih mayeciliğini methediyordu.

Ve yine SBF Prof. lar Kurulu nun SBF Yurdunun aranmasıyla ilgili olarak yayınladığı bildiride Millî Güvenlik Kutulu'nun aldığı kararlara şiddetle çatılıyor ve «Millî Güvenlik Kurulunun yanlış teşhis lere dayanarak ileri sürdüğü ve üniversite özerkliğine ortadan kaldırma ya yönelmiş olan tezin ne derece tehlikeli sonuçlara götüreceği açıkça ortaya çıkmıştır.» denliyordu. (2).

Komünist militanlar işgal, boykot v.s. gibi anarşi hareketlerine teşebbüs ettiklerinde bunları «devrimci eylem» diye alkışlayan bu millet düşmanı, kara cübbeli cahiller, komünist hareketin durdurulması için bir takım tepkiler ortaya çıkınca da «üniversite özerkliği» perdesi altına sığınarak «fasizm geliyor» diye uluma va baslıyorlar.

12 Ocak 1971 de SBF de yapılan bir forumda konuşan SBF'nin o günkü dekanı Prof. Cahit Talas, eski dekan Prof. İlhan Onat ve Prof. Muammer Aksoy gibi kızıl prof. lar «bütün devrimcilerin fasizme karşı ortak bir cephe de toplanmaları gerektiğini» söylüyorlardı. (3)

Hicbir millî meselede sesini çıkarmayan ve sadece millet düşmanlığı ile meşgul olan bu gayretkeşler, yetistirdikleri kızıl finolara herhangi bir baskı vaki olduğunda hemen cübbelerinin eteklerini bellerine dolayıp faaliyete geçmektedirler. SBF vurdu nun aranmasında polisleri: «Yunan ordusundan da aşağılık mahluklar!»

diye hakaret eden ve hak ettikleri dayığı polisten ziyade; kendilerinden devamlı bizar olan gecekondusentinin fakir halkından yiyen kızıl veletlerin hakkını (!) aramak üzere bir «Hukuk komisyonu» kuruyor. Prof. Muammer Aksoy, Prof. Mümtaz Soysal v.s. gibi bir takım kızıl lar bu komisyonun elebaşılığını yapıyordu. (4).

SBF nin bundan önceki dekanı olan Prof. Cahit Talas komünist millî tanlarla elele olduğunu adeta bütün dünyaya ilân etmekten çekinmiyordu.

SBF de yapılan «Fasizme karşı direnme» forumunda konuşan Prof. Talas üniversite için alınacak tedbirlerin üniversite özerkliğine ve Anayasal hakları zedeler nitelikte gözük-tüğünü belirterek, fasizme karşı komünist talebelerle aynı paralelde, omuz omuza olduğunu söylüyordu.

Yine bir başka yerdeki konuşmasında da komünist himayeciliğinin en büyük örneğini veriyordu. Başkanlığını yaptığı Üniversite Öğretim Üyeleri Sendikası Üniversite Asistanları Sendikası (ÜNAS) ve Dev-Genç tarafından DTCF konferans salonunda yapılan forumda Prof. Cahit Talas:

«Üniversitelerde anarşi yoktur. Huzursuzluğun kaynağı üniversitenin dışındadır. Öğrencilerimiz sadece kendilerini savunma durumunda kalmıyorlar.» diyerek bütün umumî efkârla adeta alay ediyor. hakikatin tam zıddını, İmî (!) hüviyetiyle bağdaştıracak bir basitlik içinde ilân etmek-te bir mahzur görmüyordu. (5)

1960 ihtilâlinin çalışma bakanlarından olan bu komünist hamisi Prof. başkalarının ilgisizliği yüzünden Üniversite Öğretim Üyeleri Sendikası başkanlığını ele geçirmiş, uzun müddet bu makamı işgal ettikten sonra son zamanlarda buradan atılmıştır. Bundan üç dört ay evvel SBF yurdunda cereyan eden komünist hareketlerinin ve kızıl militanların açıkça hamiliğini yapmış, Ankara Emniyet Teşkilâtı ve polisi tarafından fo-yası ve sahtekârlığı meydana çıkarılıp aleyhine bir takım deliller ortaya konduğu ve televizyonda umumî efkâra açıklandığı için dayanamayıp SBF dekanlığından istifa etmişti.

DENİZ GEZMİŞ'İN FAHRİ BABASI

Öteden beri azılı bir solcu olarak bilinen ve her türlü sol tahrikte parmağı olan Prof. Muammer Aksoy, Deniz Gezmiş'in fahrî babasıdır. Dört Amerikalının kaçırılma hadisesinde radyodan Deniz Gezmiş ve arkadaşlarına «Evlâtlarım» diye hitap ederek, yaptıkları bu hareketin solun prestijini saracağını, bir devrimciye yakışır şekilde davranmalarını ve Amerikalı öldürmemeleri gerektiğini bir talimat olarak bildirmiştir.

Dört Amerikalıyı kaçıranlardan, Hüseyin İnân'la SBF deki 314 nolu odasında görüşerek ertesi günü Amerikalı Büyükelçiliğine, arabuluculuk için gideceğine söz vermesi, onun nasıl komünistlere yataklık ettiğini ve Türk Hukuk Kurumu Baş-

kanı olmasına rağmen açıkça suç işlediğini göstermektedir. Onun bu küstah hareketini herhangi namuslu bir vatandaş yapmış olsaydı derhal tevkif edilerek hapse atılırdı. İkide bir Anayasal haklardan, hukuk devletinden, hukuka saygı ilkelerinden söz eden bu adamın tevkif edilmesi gerekmez mi?

İlk banka soygunu hadisesi sırasında bütün şüphelerin ve ihtimallerin Deniz Gezmiş üzerinde toplandığı bir sırada «suçu mahkemece subut bulunmamış bir kimseyi itham etmek hukuka aykırıdır» diyerek Deniz Gezmiş'i açıkça himaye eden Türk Hukuk Kurumu Başkanı Prof. Muammer Aksoy acaba neden iftiralara maruz kalarak aylardır hapis hanelerinde çile dolduran milliyetçilerin davasında sessiz kalmaktadır?

Ayrıca, komünist himayecisi olduğunu gösteren bir harekette şudur:

Almanya gezisine gittiğinde Batı Berlinde, komünizm suçundan dola-yı Türk vatandaşlığından atılan Hakkı Keskin ile de konuşmuş ve Türkiye'ye döndüğünde Ankara Hukuk Fakültesindeki bir forumla Hakkı Keskin'in vatandaşlıktan çıkarılamayacağını, onun bir devrimci olduğunu, devrim için savastığını» söylemiştir.

Yine SBF yurdunun aranmasıyla ilgili olarak yapılan SBF genel kurul toplantısında heyecanlı bir konuşma yapan Marksist Prof. M. Aksoy «Haince, alçakça saldırılar yapılmıştır. Uzun savaşa tahammül etmek gerekir. Açık vermemek lâzım. Mutlak bunların hesabını sorarız» diyerek hezeyan savurmıştır.

Diğer taraftan entellektüel zümre arasında Prof. Şariatan adıyla tanınan Muammer Aksoy'un aile hayatı da oldukça dalgahdır. Siyasî nüfuz v.s. gibi bir takım hesaplarla, eski temyiz reislerinden birisinin, kızıyla evlenmiş, bilâhare ayrılmıştır. Sonra da bir mason Prof. un dile düşmüş kızını kaçırılmış ve işgal etmiştir. Şimdiki eşi budur. Ve ne gariptir ki, bu adam hâlâ Türk Hukuk (!) Kurumu başkanıdır.

HIZLI MARKSİST DEKAN

Gelelim SBF'nin şimdiki dekanına:

Prof. Mümtaz Soysal TİP üyesi o. (Devamı 13. Sayfada)

VELÂYET VE KERAMET NEDİR?

Velî; lügatte, «yakın, yâr, dost, arkadaş, yardımcı, muhabbet besleyen» manalarına gelir.

«Feil» vezninden olan velî, «ism-i fâil» manasında kullanılırsa, kula izafe edilir. Bu halde; kulun, günah işlemekten Allah'a taati ve Allah'a muhabbetinin devam etmesi anlamına gelir. «Evliyâullah» (Allah'ın Velîleri) ünvanı bu cümleden olup, «Allah'a dost olanlar» demektir.

«Feil» vezninden olan velî, «ism-i mef'ûl» manasında kullanılırsa, Allah'a nisbet edilir. Bu halde; «kulun velîsi (dostu, yardımcısı, sahibi ve koruyucusu) Allah'dır» anlamına gelir. Nitekim, aşağıdaki âyet-i kerimelerde velî Allah'a izafe edilmektedir. (1):

«Allah iman edenlerin vilîsi (yardımcısı)dır. Onları karanlıklardan (kurtarıp) nura çıkarır...» (2).

«Çünkü benim velîm (sahibim), o kitabı indiren Allah'dır ve O, bütün salihlere de velîlik ediyor (sahip oluyor)» (3).

«Sizin veliniz (yâriniz, dostunuz, yardımcınız) ancak Allah'dır...» (4).

İslâm istilâhına göre velînin tarifi ise, şöyledir:

«Allahü teâlâyı ve Allah'ın bilinmesi gereken bütün sıfatlarını bilen, bütün ibâdet ve tâata devam eden, bütün günahlardan kaçınan ve şehvete dalmaktan sıkınan kâmil kimsedir.» (5).

«Allahü Teâlâ ve sıfatlarını gerektiği gibi bilen, bütün kalbi ile Cenab-ı Hakka yönelen mü'min ve takva sahibi olan kimsedir.» (6)

Kerâmet ise; lügatte, «izzet, şeref, iyilik ve güzellik» manalarına gelir.

İslâm istilâhına göre ise, «Allah'ın velî kullarında zuhur eden ve adetin hilâfına olan harikulâde şeyler»dir.

VELÂYET VE KERAMETİN SÜBUTU

Bu hususta ehl-i sünnet olarak inancımız şudur ki; geçmiş ümmetlerde olduğu gibi, Muhammed (S.A.S.) ümmetinde de Al-

«Haberiniz olsun ki, Allah'ın velî kulları için hiç bir korku yoktur. Onlar mahzun da olacak değillerdir.

«Onlar, iman edip takvâya ermiş olanlardır.

«Dünya hayatında da, âhirette de onlar için müjdelere vardır. Allah'ın sözlerinde aslâ değişme yoktur. Bu, en büyük saadetin ta kendisidir.»

(Yunus Sûresi, Âyet : 62, 63, 64.)

VELÂYET ve KERÂMET

lah'ın (C.C.) velî kulları vardır. Velîlere imanmak haktır. Evliyâullahı kabul etmemek Kur'anın âyetlerini inkâr olur. Bu ise, küfürdür.

VELİ KİMLERDİR?

Velîlerin varlığını ve kimliklerini açıklayan deliller dörttür:

- A — Kur'andan,
- B — Sünnetten,
- C — Sahabe sözlerinden,
- D — Aklî.

KUR'AN-I KERİME GÖRE VELİLİK :

«Haberiniz olsun ki, Allah'ın velî kulları için hiç bir korku yoktur. Onlar mahzun da olacak değillerdir.

«Onlar, iman edip takvâya ermiş olanlardır.» (7).

Birinci âyetle, Allah'ın velî kulları olduğu ve onlar için korku ve kederin olmayacağı beyân ediliyor. İkinci âyetle ise, velîlerin kimler olduğu açıklanıyor ki, burada velîlerin iki büyük ve şümüllü özellikleri zikrediliyor; a) iman ederler. b) takvâ sahipleri.

Allahü teâlâ takvâ sahiplerini şu âyet-i kerimesiyle ayrıca açıklamaktadır:

«(Namazda) yüzlerinizi doğu ve batı yönüne döndürmeniz: birr (tâat değildir. Fakat birr; Allah'a, âhiret gününe, meleklerle, Kitaba ve peygamberlere iman eden; malı(nı Allah) sevgisiyle (yahud: mala olan sevgisine rağmen) akrabaya, yetimlere, yoksullara, yol oğluna (yolda kalmış misafirlere), dilenenlere ve köle ve esir(l kurtarmay)a veren; namazını dosdoğru kılan; zekâtı(nı) veren; (kimselerin); ahid-işetikleri zaman sözlerini yerine getirenler(in); sıkıntıda, hastalıkta ve muhaberenin kızıştığı zamanlarda sabır ve metânet gösterenler(in birridir). Onlar (yok mu?) sadık olanlar onlardır ve onlar, takvâya erenlerin de ta kendileridir.» (8).

- (1) Tefsirü Kebîr, C: 5, s. 682.
- (2) El- Bakare Sûresi, âyet. 257.
- (3) El- A'raf Sûresi, âyet. 196.
- (4) El- Mâlde Sûresi, âyet. 55.
- (5) Şerhü Mekâsıd, C: 2, s. 203.
- (6) Tenkihu'l-Kelâm, s. 369.
- Hak Dinî Kur'an Dili C: 4, s. 2730.
- (7) Yunus Sûresi, âyet. 62, 63.
- (8) El-Bakare Suresi, âyet: 177.

(Devamı Var)

millet bünvesini
çürüten
zehir

● ALKOL NEDİR? VE TESİRLERİ?

Alkol çeşitli açılardan tarif edilebilir. Nitekim klâsik okul kitaplarında, kimya derslerinde, tıbbi eserlerde alkolün tarifi yapılmıştır. Bütün bu tariflerin benzer tarafları; alkolün yapısını anlatması, elde edilmesini söylemesi, insan vücudu üzerindeki zararlı tesirlerini tesbit etmesidir. Alkolün yapısını anlatmak, filân içkide şu kadar olduğunu söylemek, veya şu hastalığı ortaya çıkardığını göstermek, yeterli değildir. Bütün bunların söylenmesi ve ilmen tesbit edilmesi, insan ve cemiyetin, alkolün zararlı tesirlerinden kurtulması demek değildir. Zamanımızda tahlil metotlarının, alkol gibi zehirli maddeleri en ince teferruatına kadar incelemesi, organizmada bunların yaptıkları tahribatı hücre nüvelerine kadar kesin ve açık olarak ortaya koyması, alkolün insan cemiyetleri arasında yayılımı durduramamıştır. Bilâkis; yayılıp ictimai bir hastalık haline gelmesine sebep olmuştur.

Yukarıdaki izahımızdan şu neticeyi çıkarabiliriz. Her hangi bir şeyin ilmen tesbiti yetmez. Çünkü ilim başlıbaşına insan ve cemiyeti kurtaramaz. Bunun en büyük misali; Dünyamızın bugünkü durumudur. İlim ve tekniğin, hızla ilerlemiş olmasına rağmen, dünya milletleri tam bir buhrana itilmiştir. Zararları ilmen yüzde yüz tesbit edilen bir maddenin, insanların yüzde 50'sini hapisanelik ve tımarhanelik hale getirmesi; fertlere ve cemiyetlere ilmin yön vermediğini, veyahut ta veremez hale getirdiğini gösteren en açık misaldir.

O halde bütün bunlara yön veren nedir? Her şeyde, her zaman olduğu gibi ideolojilerdir. Bugün dünyamızı kaplamış olan,

Judeo-Grek menşeli emperyalist ideolojiler, ilmi ve ilmin mevzularından biri olan alkolü, insanlığın tahribine yöneltmişlerdir. Bunu da ilim medeniyet, hakikat, ilerilik maskesine bürümüşlerdir. Biraz sonra, bunun nasıl bir gerçek gericilik hareketi olduğunu, ilmi delilleriyle göreceğiz.

İlmî sağ açısından, bugünkü anlamıyla ALKOL; ferdi ve ictimai bir zehir olup, gayri milli emperyalist ideolojilerin tahrip vasıtasından baretir. Böylece alkolün, ideolojiler arasındaki savasta yeri tesbit edildikten sonra tarifi tamamlanmış olur.

Alkolün tesirleri dört grupta toplanabilir. a) İnsanın tabii (biyolojik) yapısına olan tesirleri. b) İdeolojik (Ruhi) yapısına olan tesiri. c) İctimai tesirleri. d) Nesil üzerine olan tesirleri olmak üzere. Bunları sırasıyla aşağıda inceleyelim.

● ALKOL VE İNSANIN MADDİ (TABİİ, BİYOLOJİK) YAPISI.

İnsan maddi mevcudiyeti itibarıyla, ağırlığı, eni, boyu, hacmi olan bir varlıktır. İşte insan bundan dolayı bir biyolojik yapıya sahiptir. İnsanın biyolojik (tabii) yapısı hücrelerden müteşekkildir. Hücreler canlı varlığın en küçük örnekleridir. Hücreler dokuları, organları ve bedeni vücuda getirirler. Organizma doğar, büyür ve ölür. Organizmanın normal hayatı bu geçitlerden geçer. Ve organizma mukadder olan bir zamana kadar bu hayatı sürer. Bunlar organizmanın kanunudur. Organizmanın fizyolojik hayatı bu kanuna tabidir. Organizma doğar büyür ve ölür. Su halde insan biyolojik bir varlık manzarası arzeder.

Bütün bunlardan başka insan, ideolojik bir varlıktır. Yani bir imanı ve bu imandan doğan bir takım inançları vardır. Her insan, müsbet veya menfi, doğru veya yanlış, sarîh veya müphem, bir inancın sahibidir. İnsan muayyen düşüncelerin ve hissin sahibidir. Zeki, çalışkan, düşünen, hisseden cesur veya korkak olan milyonlarca insan bu gözle görülmez varlıkların kaynağı olan bir ideolojik yapının sahibidir.

Nasılki; Işık, bir ışık kaynağının, yağmur bulutun mahsulü ise, iman düşünce ve hisler de, bunların sahibi ve anası olan bir ideolojik yapının şahididir.

(Devamı Var)

TÖS'ÜN MASONLUK VE AMERİKA İLE İLGİSİ

Yine ODTÜ'de mehmecîğe çürük yumurta atılması, son olarak, kurşun sıkılarak ordumuzun şerefli temsilcisi Mevlüt Meriç'in Moskof pigleri tarafından şehit edilmesi TÖS'ün iftihar ettiği hadiselerdir.

«Yalnız tutucu ve geri götürücü davranışa karşı çıkmakla kalmayıp, emperyalist eylemlerin de karşısına dikilen Orta-Doğu Teknik Üniversitesi öğrenci kuruluşları, geçen devre içinde dik-kati çeken çabalar sarfettiler.» (21)

TÖS'ün alkışladığı bu gayretli faaliyetler ODTÜ'de, milletin istiklâlinin koruyucusu orduya yapılan hakaretler ve tecavüzlerdir.

ODTÜ'de mehmecîğe çürük yumurta atan ve kurşun sıkın komünistlerin avukatları TÖS tarafından temin edilmektedir. TÖS'ün avukatları tarafından savunulan komünistler bugün banka soymaktadır. Banka soyguncularından Yusuf Asla: İrfan Ucar, İbrahim Seven ve Sinan Cemgil TÖS'ün avukatları tarafından müdafa edilmiştir. Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, aynı fakültenin Felsefe bölümü ve Gazi Eğitim Enstitüsünden atılan bazı komünist talebelerin davaları da TÖS avukatları tarafından savunulmuştur (22) TÖS'ün giderler bölümünde gösterdiği hukuk yar-dımlarının kime harcandığı böylece ortaya çıkmaktadır

DIŞ ÜLKELERDEKİ BEYNELMİLEL TEŞKİLATLARLA MÜNASEBETLERİ

Vatan, din ve milliyet duygularının kaldırıldığı bir nizamın özlemi ile çalışan teşkilatlar, birbirlerinin yardımcılarıdır. Bu idealle kendini avutan TÖS de beynelmilel komünist teşkilatlarla işbirliği halindedir. Onların azası durumuna geçebilmek, fikren destekledikleri bu yahudi uşaklarına filen de yardım edebilmek için can sar-tırlarlar

Uluslararası Eğitimciler Sendikası Federasyonu (FİSE) adıyla maruf bir teşkilât vardır. Bütün ülkelerin komünist eğilimli eğitim teşkilatlarının federasyonu olan bu kuruluş azılı komünistlerin elindedir

Vietnam'da, Nijerya'da, İspanya'da, Bolivya'da ve çeşitli yerlerde komünist öğretmenleri müdafa eden bu teşkilattır. Yani bütün dünya halkları (!) için çalışıyor TÖS de buna üye olmadığı için dert yanıyor. Bir bakıma haklı, çünkü; bütün dünyadaki komünist gelişmeler ve taktikleri bu teşkilattan almaktadır «Bütün bu olaylardan yukarda sözünü ettiğimiz Uluslararası Eğitimciler Sen. Federasyonu aracılığı ile bilgi sahibi olduk. Söz konusu örgütün genel merkezi Prag şehrinde olup dünya öğretmen sandikalarından büyük bir çoğunluk bu kuruluşun üyesi durumundadır. Üyesi bulunmadığımız halde etkin ve cesur çalışmalarına tanık olduğumuz bu kuruluşa üye olmaya karar verdik.» (23)

TÖS'ün devrimci (!) eylemleri milletlerarası komünist teşkilatlarla desteklenmekte ve takdir edilmektedir. Uluslararası Öğretmen Sendikaları Birliği genel sekreteri Türkiye'yi ziyaret etmeden geçmiyor. Bu Birliğin genel sekreteri Marius Delsal Prag'dan Sudan'a giderken Türkiye'yi de ziyaret ediyor Türkiye'de Komünist öğretmenlere yapılan baskıları (!) yeriye ve TÖS yöneticilerine «Bizi baskıları deifleri ile gösterir, bir memorandum verirseniz, Uluslararası işçi birliği (ILO) aracılığı ile durumu, birleşmiş milletlere kadar götürebiliriz.» diyor. Türkiye Öğretmenler Sendikası (TÖS) ile ilgili olarak da şunları söylemiştir:

«Yüksek bilinç seviyesi ve demokratik hakların savunulması yolundaki çabalarını büyük bir takdire karşıladım. Çok cesaretil ve zor şartlar altında mücadele veriyorlar. Hükümet en ilkel

sendika hakları tanımaktan kaçınıyor. Tanımamakta direniyor. Bu savaş zor şartlar altında cereyan ediyor.»

Marius Delsal, Türkiye'de öğretmenlere uygulanan baskıların çok vahim olduğunu öne sürmüş «gelince gözümle gördüm. Durum Uluslararası kuruluşlara müracaatı haklı gösterecek ve hamet arzemektedir.» (24)

Türkiye'deki yoldaşlarını ziyaret etmeden geçemeyen Delsal, TÖS'çilere epeyce moral vermiş benziyor. Uluslararası İşçi Birliği, Uluslararası Öğretmen Sendikaları Birliği, Uluslararası Eğitimciler Sendikası Federasyonu gibi malûm teşkilatların açık olarak, dünya komünist partilerinin gizli olarak desteğini ve yardımını kazanan Fakir Baykurt'un haline bakılırsa Beynelmillel Yahudiliğin sadık ajanlarından olduğu görülmüyor. Fazla şımarırmaması için kendisine şunu hatırlatmakta fayda görüyoruz. İçinde yaşadığınız vatan uluslararası çiftliğiniz değildir. Türkü yedir. Köle yapmaya çalıştığınız halk «TÜM SOSYALİST HALKLARI» değildir. Müslüman Türk milletidir. Hatırlatırız.

TÖS MASONLARI SAVUNUYOR

Defalarca belirttiğimiz bir gerçek vardır. «Komünistler masonların koltuğunda şımarıyor»

Komünistler bunu bildikleri için, daha doğrusu masonluk ve komünizm Beynelmillel Yahudiliğin aynı anda idare ettiği kuvvetler olduğu için hiç aleyhlerinde konuşamazlar ve daima bu kuvvetlerin varlığını ve hakimiyetini gizlemek için gayret sarfederler. Türkiye'de bir sömürünün olduğundan bahseden her sosyalist bunun faillerini kat'iyen açıklayamaz Çünkü milleti kene gibi sömüren, içimize yerleşmiş Beynelmillel Yahudiliğin Türkiye'deki temsilcileridir Rum palikaryaları ve Ermeni komitacılarının artıklarıdır. Komünizmin yeşermesini ve hareketlenmesini temin eden ajanlar da bunlardır Yani komünistlerin fikir ve para babaları Yahudilerdir. Onları himaye edenler de masonlardır. Onun için de komünistler bunların varlığını gizlemeye mecburdur.

Bundan üç sene önce millet kendi millî değerlerine düşman olarak bildiği mason locasını Konya'da basmıştı. Bu hadisenin kanunî olup olmadığı ve millet mücadelesinin stratejisine uyup uymadığı ayrı bir meseledir. Ama milletin düşmanlarını tanımış olması bakımından sevindiricidir. Merkezî Amerika'da bulunan Lions Klüp, milletin protestosuna uğramıştı. Bunun yanında bulunan Torrance adlı Amerikan klübü de aynı âkibete maruz kalmıştı. Sözde Anti Amerikancı gözükken TÖS, yöneticileri, bu hareketi desteklemesi lâzım gelirken, kınıyorlar Bütün gayretleriyle masonları ve Amerikan Klüp temsilcilerini savunmaya başlıyorlar.

«Lions Klüpte masonlar toplanmış. Torrance de Konva'nın Amerika'daki kardeş kentliymiş. Hepsini vıkıyorlar.» (25)

Utanmadan bu sözleri sarfedebilen adamların artık iniltili pazara çıkmıştır. Her ne kadar efendileriniz olan masonları ve Yahudileri gizlemeve çalışsanız da millet sizi de efendilerinizi de artık çok iyi tanıyor. Gizlevecik suratınız kalmamıştır. Ya milletin ideolojisine savaşı olursunuz, ya da özlediğiniz cennete (!) gidersiniz.

DİNE KARŞI SAHTE SAYGINIZ, MİLLETİN PROTESTOSUNDAN KURTARAMAZ

Öğretmen kitle, mesleği icabı daima halkın içindedir. Köyde ve kentte daima halkla temas halindedir. Öğretmeni en iyi tanıyan ve öğretmenin en iyi tanıdığı kitle halktır. Bu bakımdan

nazaran biraz değişiktir. Diğer sosyalist teşkilât nazaran biraz değişiktir. Diğer sosyalist teşkilâtlar, milletin öz varlığı yüce dinine direkt olarak saldırmaktan çekinmiyorlar. Fakat TÖS'çüler çeşitli mahzurlar düşünerek bu hainane niyetini açıkça ortaya koymaktan korkuyor. Ne var ki; milletin dinine küfürler etmek onun temsilcilerine gerici, yobaz demek beyinlerine verem mikrobu gibi yerleşmiş olduğu için bir türlü vazgeçmiyorlar. Her fırsatta dinimize ve milletimize gerici, yobaz demeden duramıyorlar.

Dinimizle her fırsatta alay eden, Peygamberimize «Cüce Muhammed» diyecek kadar adileşen haysiyetten ve utanmadan yoksun Fakir Baykurt, millettten korktuğu için onu aldatmaya çalışıyor. «Devrimci Eğitim Şûramızda ve Büyük Eğitim yürüyüşümüzde Ankara'nın ortasında söyledik. Biz yoksul halkımızın dinine düşman değiliz... Hangi örgüt, hangi kuruluş bugüne kadar açıkça ortaya koyabilmiştir «dine saygılıyız» diye? (26)

Siz elbette milletin dinine saygılı olduğunuzu kesinlikle ifade edemezsiniz, eğer Ankara'da bu sözü söylediyse siz takip eden halktan korkunuzdandır. Yine şubelerinize gönderdiğiniz ta-limatlarda aynı şeyleri tekrarlıyorsunuz. Halkın protestosundan korktuğunuz için üyelerinizin içki, kumar, din düşmanlığı gibi hayvanca davranışlarını, hiç olmazsa gizli yapmalarını tavsiye ediyorsunuz. Bütün iğrenç niyetlerinizi gerçek yüzünüzü saklayamaz. Siz ne kadar «Lokallere kapanıp kalmaktan, halkımız için dakikası dünya de-ğerinde olan zamanlarımızı oyun oynamakla, içki içmekle tüketmekten hızla vazgeçmeliyiz.» (27)

«Hareketlerimizle herkesi imrendirecek bir ağırbaşlılık göstermeli, eğitimimizden profesö-rümüze kadar hepimizin Türk Milletinin öğretmenleri olduğumuzu sezdirmeliyiz. Lokallerimiz, toplanma yerlerimiz düzenli, dergâh, kitaplı olmalı, içkiye, oyuna merakımız kat'iyen ileri gö-türülmemelidir.» (28)

Deseniz de bunları yapamazsınız, yapamıyorusunuz Lokalleriniz birer batakhane, kendiniz şarap küpü olmaktan kurtulamıyorsunuz. Ve milletin nefretini üzerinizden atamayacaksınız. Çünkü siz analarınızın ve bacılarınızın namus örtüsü olan baş örtülerine de düşmansınız. Kendi inaçları ve ahlâk anlayışına göre giyinen, ırzını ve namusunu koruyan bacılarınızın kıyafetlerini rahibe kıyafetine benzetmek havsiyetsizliğini gösteren sizler değil misiniz? Baş örtüsü bir bayan öğretmene yaptığınız hakaretlerin hesabını nasıl vereceksiniz? Bizi de utanmadan, biz halkımızın dinine saygılıyız diye kendinizi kurtarmaya çalışıyorsunuz. Söylediğiniz şu cümleler aziz milletimizin hakkınızda vereceği kanaate veter de artar bile. «Urfa Cumhuriyet İttikolu öğretmenleri Melâhat Armağan, ders vermek üzere öğrencilerinin karşısına, üzerindeki rahibe kıyafetini bir de baş örtüsü ile tamamlayarak çıkmaktadır.» (29)

Fakir Baykurt'un kendi yazdığı romanlara bakılırsa nasıl bir din düşmanı olduğu açıkça görülür. Milletimizin kendi öz varlığı millî değerlerini, örflerini ve adetlerini sistemli bir şekilde yıkmaya gayretli içerisindedir. Bizim köylülerimize mal etmeye çalıştığını aslında Rus köylerinde konusulabilecek mevzuları, uydurduğu sahte kahramanlarla canlandırmaya çalışıyor. «Bugün bizim kövün çocuklarında tarlayı tokadı satıp Hicaz'a giderek cennetten havunu verecek kadar bir yerceğiz ayırtmak isteyen gavretli dindaslarımızdaki «Hac» istahası gibi » şeklindeki sözlerle iğrenç niyetlerini açıklıyor. Kendi carpık fikirlerini millete telkin edebilmek için önce onun ulvî değerlerinin yıkılmasının şart olduğunu pekâlâ biliyor

Konuşması (Fakir Baykurt) 7 Temmuz 1969.

(25) Devrimci Öğretmenlerin Savaşı. 1949. Sahife: 142.

(26) TÖS 2. Olağan Genel Kurul Toplantısı Açış

(27) Devrimci Öğretmenlerin Savaşı. 1969. Sahife: 98.

(28) İlk İki Yılda TÖS. 1967. Sahife: 39.

(29) Devrimci Öğretmenlerin Savaşı. 1969. Sahife: 99.

(Devamı Var)

Ankara Üniversitesinin Komünist Hamîleri

(Baştarafı Sahife 10'da)
lup Fakülte içerisindeki en hızlı Marksist Prof.dur. Biyolojik bünyesindeki eksikliklerinden doğan aşağılık duygusunu, hızlı bir solcu olmak la ve «Marksizm en ilmi şekliyle ben bilirim» edasıyla yenmeye çalışmıştır.

Derslerini tamamiyle materyalist muhteva ile şişirerek anlatır. Fakültenin Anayasa kürsüsü profudur. Anayasa Hukuku derslerinde talebeye kendi yazdığı «Anayasaya Giriş» isimli tam manasiyle komünizmi propaganda eden bir kitabı okutur. Bu kitabı pasajlar aldığı, dipnotlarda kaynak diye gösterdiği ve talebeye «yardımcı okuma» adı altında tavsiye ettiği kitaplardan bir kısmına göz atmak bu adam hakkında bize bir fikir verecektir:

- Marks: Kapital
- Marks: Yahudî meselesi.
- Marks: Türkiye üzerine
- Marks: Fransa'da sınıf mücadelesi.

- Marks: Kapitalizm öncesi ekonomî şekilleri.
- Marks: Felsefenin sefaleti.
- Marks: Ücretli emek ve sermaye.

- Marks: Ücret, fiat, kâr.
- Marks ve Engels: Komünist manifesto.
- Marks ve Engels: Felsefe incelemeleri.
- Marks ve Engels: Din üzerine.
- Engels: Sosyalist düşüncenin gelişmesi.

- Lenin: Ne yapmalı.
- Lenin: Mektuplar.
- Lenin: Seçme yazılar.
- Lenin: Köylü meseleleri ve sosyalizm.
- Lenin: İki taktik.
- Lenin: Marksizmin kaynağı.
- (Karl Marks ve Engels)
- Stalin: Diyalektik ve tarihî materyalizm.
- Stalin: Marksizm ve ulusal sorun

- Stalin: Sosyalist ekonominin meseleleri.
- Plehanov: Marksist düşüncenin temel meseleleri.
- Plehanov: Sınıf Mücadelesi.
- Plehanov: Sosyalizm ve siyasî mücadele.
- Kuusinen: Diyalektik materyalizm

- Kuusinen: Tarihî materyalizm.
- Vo Nguyen Giap: Hak Savaşı, Halk Ordusu.
- Lin Piao: Yaşasın Halk savaşı'nın zaferi.
- Che Guevara: Küba'da sosyalizm ve insan.
- Che Guevara: Savaş anıları.
- Che Guevara: Gerilla sözlüğü.
- Che Guevara ve Mao Tse Tung Gerilla Harbi.
- Mao Çe Tung: Emperyalizmle mücadele
- Mao Çe Tung: İhtilâlin özü.
- Mao Çe Tung: Teori ve pratik.
- Mao Çe Tung: Çin kurtuluş savaşı.

- Regis Debray: Devrimde devrim.
- Türkkaya Ataöv: Sovyetler Birliğinde devlet sistemi.
- İlhan Selçuk: Rusya'dan gezî notları.
- Çetin Özek: Direnen faşizm.
- Muzaffer Erdost: Türkiye Sosyalizmi ve Sosyalizm.
- Hikmet Kıvılcımlı: Türkiye'de kapitalizm.
- Hikmet Kıvılcımlı: Tarih, Devrim, sosyalizm.

Bunları okuyan ve bu eğitimle yetişen bir talebenin neden bir anarşist, bir gerillacı, bir ihtilâlcî olduğu artık kolaylıkla anlaşılmaktadır.

- (1) Ocak 1971, Miliyet.
 - (2) 27 Ocak 1971, Milliyet.
 - (3) 13 Ocak 1971, Milliyet.
 - (4) 27 Ocak 1971, Milliyet.
 - (5) Ocak 1971, Cumhuriyet.
- (Devamı var)

DİSK'li Sanıklar

(Baştarafı Sahife 5'te)
(Cumhuriyet, 23.8.1970)

● «Bir numaralı Sıkıyönetim mahkemesinde sanık avukatlarından Muzaffer Amaç, «duruşmayı yöneten Hâkim Yarbay Muzaffer Başkaynak'ın tutum ve davranışları hakkında bir dilekçesi olduğunu» bildirmiştir. Kendisine söz verilmemesine rağmen dilekçeyi okumaya başlayan avukatın bu tutumuna, duruşma hakimi Başkaynak şöyle cevap vermiştir: «Bugüne kadarki duruşmalarda çeşitli hakaretlerde bulundunuz. Benden endişe duyan sanıkların ve avukatların önünde hakimlik yapmam. Senin maksadın bana hakaret etmek. Davadan çekileceğim. Getirin dilekçenizi.» Daha sonra; «Silahlı Kuvvetler Mahkemesi önünde hakime hakaret ediyorsunuz. Bu orduda da kalmayacağım. İstifa edeceğim» diyerek cübbesini çıkarmış ve duruşmayı terketmiştir.»

(Cumhuriyet, 4.9.1970)

«Sıkıyönetim mahkemesinde yapılan bu son duruşmanın bitiminden sonra Tomsonlu askerler tarafından götürülen DİSK yöneticileri ile buna bağlı sendika temsilcileri, Selimiye Kışlası koridorlarında hep bir ağızdan «Devrimcilerin Marşını» söylemişlerdir.

«Yolumuz devrim yolu
Gelin kardeşler gelin
Halk savaşı vereceğiz
Emperyalizme karşı.»

(Cumhuriyet, 16.9.1970)

Her geçen hadise, ders çıkartılması için muşahhas bir ibret aynasıdır. Sıkıyönetimin bitimini. Sıkıyönetime. Ordu'nun mahkemelerine bir zafer olarak ilân eden devrimci maskeli komünistlerin bu Sıkıyönetimden sonraki ihanetleri daha teklîkeli olabilecektir. Ama bu sefer kapana kısılmışlardır. Asker kurşunlarının, vatan bölmenin cezası ağır verilecektir.

MÜJDE: OTAG KİTABEVİ AÇILDI

Millî kültür hazinesi Otağ Kitabevi, Türkiye ve Dünya Politikasını ilgilendiren kitaplar ve millî düşüncüyü aksettiren millî eserleriyle ve her türlü kırtasiye eşyasıyla en uygun ve en ucuz olarak emrinizdedir.

Adres : OTAĞ KİTABEVİ

Hükümet Meydanı yanı

Küçük Bedesten İnkılâp Sk. No. 6

K O N Y A

KOMÜNİSTLERİN

(Baştarafı Sahife 3'te)
salonlarını, beynelmîlî basın teşekkülleri aracılığı ile, Türk milletini suçlama kampanyasının merkezî olmaktan kurtarmak için, okumaları temenniye sayandır.

Hatırlanacağı üzere, 16. Haziran hadiselerinin baş tertipçisi K. Sülker'in «beni hapse tı-

kasınlar da göreyim» diye kahramanlık görterileri yapmasından, mahkemeye sevk edilen millîtanların yumruklarını sıkarak ve marşlar söyleyerek meydan okumalarından bu yana pek az süre geçmiştir.

Komünistlerin iğrenç tahriklerini, bu sefer uygulamayacaklarına inanıyoruz.

(Baştarafı 6. Sayfada)
nüz bu şahıs üniversitede ne okutmakta ve Anadolu'dan tertemiz gelen millet evlâtlarına neler telkin etmektedir. Bu komünist fikirli şahsın 141 ve 142 maddeler aleyhine yazılmış bir de kitabı vardır. Üniversitede ceza hukuku okutan bu şahıs, Türk Ceza Kanunu'nun komünizmle ilgili maddelerinin kaldırılması yolunda yıllardan beri yazılar yazmakta ve yayınlamaktadır.

Solcu ve komünist talebelerin, bilse de bilmese de kolayca sınıflarını geçmelerine yardım ettiği fakülte talebeleri arasında yaygın bir kanaat olup, her öğrenci bu şahsın imtihanında devrimci (!) görünmek mecburiyetini hissetmektedir. Bunların şahsında tecelli eden üniversite özerkliği de doğrudan doğruya komünistlerce kullanılmaktadır. Gene Çetin Özek'in doçentlik yetkisinin da-

mıştaydan alındığı da hâlâ hafızalardadır herhalde.

Doğan Özgüden, Ant dergisini çıkarır ve eskiden yahudî dönmesi M. Ali Aybar'ın en yakınlarından birisi idi. Çıkardığı «Ant Sosyalist teori ve eylem» dergisi sıkıyönetim makamlarınca kapatılmıştır. Gene bu şahsın işlettiği Ant yayınları da, komünist yayınlarla doldurulmuş olup bir kısım kitapları mahkemelerce yasaklanmıştır.

Zeki Bastımar ise Türkiye Gizli Komünist Partisi sekreteridir. Diğer ismi ise Yakup Demir olup, yerli komünistlerin arkasında bu hain vardır. Kendisi yurt dışındadır.

Örfî idarenin listesinde bulunanlardan Dr. Nihat Sargın Tıp Genel Sekreter yardımcılığı yapmıştır.

Şiar Yalçın ise yahudî dönmesidir. Osmanlı İmparatorluğunu 1 Dünya Harbine gözü bağlı şekilde sürükleyen İttihat Terakki Partisinin Maliye Bakanı dönme yahudî Cavit Beyin torunudur. Eski savcıdır. Tamamen tarafsız olması gereken bir makamda yıllarca savcılık yapan bu marksist şahsın verdiği kararlara itibar edilir mi? Savcılıktan ayrılınca da hemen TRT, bu komünisti kendi bünyesine almıştır.

Sıkıyönetimin ayrı bir bildirisiyle Dr. Hikmet Kıvılcımlı da aranmaktadır. Komünizm suçundan defalarca yargılanmış, uzun yıllar hapis yatmış, Gizli Komünist Vatan Partisinin kurucularından olan Hikmet Kıvılcımlı ve grubunun çıkardığı Sosyalist dergisi de kapanmıştır.

Şimdi üzerinde dikkatle duracağımız husus, yukarıdaki şahısların Türkiye'deki komünistlere elebaşılık etmiştir. Eğer bu listeye Ankara'dan Mihri Belli ve Doğan Avcıoğlu da da hilse, büyük bir isabet kaydedilmiş olacaktır. Zira bu şahıslar enterne edilmedikçe, Türkiye komünist hareketlerinin önüne geçilemez. Ayrıca bütün beynelmîlî komünist partilerinin ve meşhur komünistlerin eserleri Türkçeye tercüme edilmiş olup, bunlar adliyecilerimiz nazarında ilmi eserler olarak mütalâ edilmektedir. O zaman biraz düşünmek icabedecektir.

Çünkü komünist partisi tüzükleri, taktikleri, gerilla notları v.s. bunların fikirle alâkası katliyen bulunmaz.

Komünizmi ezmek onu; fikir, teşkilât, propaganda ve liderleri olarak iyi bilmeye bağlıdır.

Yukarıda adı geçen şahıslar 141. maddeden yargılanacaklardır. Yıllardan beri çalıştırılmayan 141 ve 142. maddeler neredeyse küf tutacaktır.

Mecmuamızın geçen sayısında başlayan TÖS ile ilgili yazı serisinin yayınlanmasından sonra, TÖS içinde kitle halinde istifalar tekrar hızlanmıştır. TÖS'ün nasıl bir ihanet içinde olduğunu ve Türkiye Gizli Komünist Partisinin tali matlariyle yıkıcı faaliyet yürüttüğünü tesbit eden vatansever öğretmenler, istifa dilekçelerini derhal TÖS şubelerine ulaştırmışlardır. Böylece Anadolu'nun bütün şubelerinde TÖS öğretmenler üzerindeki tesirini kaybetmiş bulunmaktadır.

Öte yandan pek çok öğretmen kitlesiz de TÖS hakkında beliren haklı şüphelerini gide rebilmek için, değişik vasıta- larla mecmuamıza başvurmakta ve bizden etraflı bilgi istemektedirler. Bunların bazıları ise TÖS'ün bugüne kadar yürüttüğü yıkıcı faaliyetleri teferruatıyla birlikte haber vermekte ve eskiden TÖS'e kayıtlı oldukları halde, şimdi TÖS'

ün nasıl bir ajan yuvası olduğunu belirterek, TÖS'lü meslektaşlarını uyarmaktadırlar.

Anadolu'da bizzat TÖS'lü öğretmenler tarafından TÖS yöneticilerine karşı geniş bir kampanya açılmıştır. TÖS'lü vatansever öğretmenler TÖS yöneticilerini hesap vermeye davet etmekte, haliyle TÖS yöneticileri gizli bir ihanetin içinde bulundukları için, buna yanaşmadıklarından öğretmenler de istifa etmektedirler.

TÖS yöneticileri ise güya bu istifaların önüne geçebilmek ve zevahlı kurtarmak için bildiri üstüne bildiri yayınlamaktadırlar. Ama nafile. Zira güneş balçıkla sıvanmamakta, yıllardan beri samanın altından yürütülen sular artık samanları çoktan örtmüştür. İşte elimizde TÖS'ün Kartal Şubesi Başkanlığı tarafından yayınlanan bir bildiri var. Bu bildiri de gerçekler aynen şöyle itiraf edilmektedir: «Bir grup arkadaşı-

mız gerekçe bildirmeden istifa dilekçesi göndermişlerdir. Bunlar TÖS'ün tüzükte belirtilen amaçlarına karşı iseler diyeceğimiz yoktur.» Sayın TÖS yöneticileri! Bu sorunun cevabını biz verelim: Yıllardır peşinize takıp menfur emelleriniz uğruna alet olarak kullandığınız vatansever öğretmenlerimiz sizden hesap soruyor; Mecmuamızın eski sayılarında sıraladığımız sorularımıza hâlâ cevap vermediniz!

Yine TÖS Kartal Şubesinin yayınladığı bir bildiriye, Burgazada'da öğretmenler için bir kamp açılacağı belirtilmektedir. 5 Temmuzla, 18 Ağustos tarihleri arasında açılacak olan kampta, öğretmenlere rahat yatak, kaliteli servis, zengin eğlence, ılık ve temiz deniz vadedilmektedir. Ancak biz şunu diyelim ki, bu gayretler boşunadır. Hiç bir göstermelik faaliyet öğretmenleri TÖS çatısı altında tutamayacaktır. Sayın TÖS yöneticileri yaz kış kamp açsalar da artık ok yaydan fırlamıştır. Zaten çeşitli illerdeki TÖS şubeleri kapatıl-

mıştır. Meselâ İstanbul, Zonguldak, Eskişehir gibi. Adapazarında TÖS başkanı ve 2 TÖS lü öğretmenle, Balıkesir'de de bir TÖS'lü öğretmen tevkif edilmiştir. Türkiye'de öğretmenlerimizin imkânlarını TÖS denilen maskeli kızıl teşkilâtın elinden kurtarmak lâzımdır. Bunun için de:

a) TÖS ve benzeri gibi yıkıcı faaliyet yürüten teşkilâtlar bütün şubeleriyle kapatılmalı.

b) Öğretmenlerimiz milli hedefler uğrunda ve her türlü yıkıcı faaliyet karşısında millet ideolojisi etrafında teşkilatlanmalıdır.

YAHUDİLER ÖNCÜLÜĞÜNDE TÜRKİYE ALEYHİNDE GÖSTERİ YAPILDI

Sıkıyönetimin ilânından, bugüne kadar Türkiye'deki ve dünyadaki komünist kuvvetler milletin bütünlüğünü bozmak ve Sıkıyönetimi yıpratmak için çeşitli faaliyetlere girişmişlerdir. Ancak bütün yıkıcı faaliyetlere rağmen, Örfi İdare çalışmalarıyla milletimizi memnun etmiş bulunmaktadır.

Dışarıdaki ve yurdumuzdaki komünistlerin üzerinde durduğu belli başlı bölgemiz bilindiği gibi Doğu illerimizdir. Esasen komünistler uzun zamandan beri faaliyetlerinin büyük çoğunluğunu Doğu'ya teksif etmiş bulunmaktadır. Milletimizin ayrılmaz parçası Doğu'lu kardeşlerimize haince propagandalar yapılarak, Doğu illerimizi içine alan sosyalist bir tampon devlet kurma gayretleri yürütülmüştür. Beynelmîl Yahudiliğin dümen suyunda giden Rus, İngiliz ve Çin politikası da Türkiye'deki komünistlere bu hususta her türlü yardımı esirgememektedir. Çünkü bilhassa Rusya Akdeniz'e inmek için Türkiye'nin parçalanmasını, bu parçalanmanın gerçekleşmesi için de Doğu'da tampon bir devletin kurulmasını istemektedir. İşte yerli komünistlerin «Doğu halkları, Türkiye halkları» gibi sloganlarının altında beynelmîl politikanın bu çirkin çehresiz gizlenmektedir.

Ancak, Türkiye'nin bazı bölgelerinde Örfi İdarenin ilân edilmesinden ve komünist faaliyetlerin tesirsiz hale getirilmesinden sonradır ki, komünistler faaliyetlerini yurt dışından yürütmeye başlamışlar ve Türkiye'de Örfi İdare ve ordumuz aleyhine geçen yıl açtıkları kampanyayı beynelmîl bir stratejiye dökmeye karar vermişlerdir. Bu cümleden olarak (AP) ajansının verdiği habere göre, geçtiğimiz Pazartesi günü Batı Berlin'de bir protesto yürüyüşü düzenlemişlerdir. Yürüyüşü tamamı Yahudi olan Alman komünist liderleriyle, Türk komünistleri idare etmişlerdir. Meseleye bilmece alet olan bazı Türk ve Yunan işçilerinin de katıldığı yürüyüşte; Türkiye'deki Örfi İdarenin haklı olarak bazı komünistleri tutuklaması yerilmiştir. Bu arada «Türkiye'de ve Yunanistan'da Hürriyet ve Demokrasi» gibi komünist stratejiye uygun pankartlar taşımışlardır. Nümayişçiler yürüyüş esnasında kızıl bayraklar ve Karl Marx, Lenin, Stalin, Mao, Çe Tung gibi komünist liderlerin portrelerini taşımışlardır.

Öte yandan Diyarbakır ve Siirt illerinde Sıkıyönetim ilân edilmesinden sonra yurt dışına çıkarak Türkiye'deki Örfi İdare ve ordumuzun ve Türkiye Devletinin dünyadaki itibarını sarsma gayretleri sarfetmişlerdir Me-

selâ 7 Mayıs 1971 tarihli «The Daily Star» gazetesinin belirttiğine göre; Türkiye'den, Kuzey Irak ve Suriye'ye kaçan komünistler ve siyasi Kürtçülük faaliyeti yürütenler; Ordunun, Doğu bölgelerde bir terör kampanyası açtığını ileri sürmüşlerdir. Bu haberi «Arap Dünyası Basın Revüsü» vermiştir.

Aynı kaynak, AP Ajansına dayanarak verdiği bir haberde, Avrupa'daki komünist ve siyasi Kürtçü teşkilâtların, «Türkiye Kürtlerini Kurtarma Kampanyası» açtıklarını bildirmiştir. Türkiye'den dışarıya kaçan komünistler, Doğu illerinin geceleyin evlerinden alınarak götürüldüğünü öne sürmüşlerdir.

Yine aynı gazetenin belirttiğine göre, «Türk Hükümetini tahrik eden şey, Türkiye Halkları diye slogan ortaya atan solcu bir partinin hazırladığı manifesto olmuştur. Manifesto geçen ay Ankara'da bir solcu partinin kongresinde kabul edilmişti.» Burada adı geçen parti TİP'dir. Milletimizi bölmek ve beynelmîl komünizmin kucağına atmak için «Doğu Halkları, Türkiye Halkları» gibi komünist sloganlar ortaya atan da odur.

Komünistler dünyanın her yerinde antikomünist idarelere ve ordulara karşı savaş açmışlardır. Bunu yürütebilmek için de «Halk Kurtuluş Orduları» kurmuşlardır. Yurdumuzda kurulan «Komünist Halk Kurtuluş Ordusu» daha önce Rusya, Çin, Küba gibi komünist ülkelerde kurulanlardan ilham alınarak kurulmuş ve silahlı bir mücadeleye girişerek önce Türk Ordusunu yıpratmak, sonra da Devleti yıkmak hedefine yönelmişlerdir. Ancak milli ideallerimizin bekçisi şerefli ordumuzu karşılarında bulunca, faaliyetlerini yurt dışına kaydırmışlar ve ordumuz aleyhine açtıkları kampanyayı beynelmîl bir hale getirmeye kalkmışlardır. Bu menfur emellerine ulaşabilmek için de Doğulu kardeşlerimizi alet etmek istemişlerdir. Daha önceleri İspanya'da General Franco'ya karşı da böyle bir mücadele açmışlar ve bunu beynelmîl hale getirmişlerdir. Yurdumuzda ise Şadi Akkılıç ve Nazım Hikmet gibi komünistlerin serbest bırakılması için dünya çapında bir kampanya açmışlardır. Komünistlere bu kampanyada Beynelmîl Yahudiliğin kontrolündeki gayri milli basın yardım etmektedir.

Komünistler çeşitli taktiklerle, kendi aleyhlerindeki kuruluşların iradesini çözme kampanyası açmışlardır. Beynelmîl taktiklerin de bol bol kullandığı bu kampanya karşısında milli kuvvetler büyük bir imtihan vermektedirler.

dur.

Kardeşlerimizin yarısını kendi ellerimizle saracak kadar henüz ayakta. Beynelmîl teşkilâtların, ajan yuvalarının gönderdiği iki çuval un, on kutu süt tozu ile istismara uğramayacak kadar da olsun ayakta.

Şimdi Burdur'da İzdirab Var

Türkiye bir müddetten beri acı ihtarlara muhatap olmaktadır. Henüz Gediz depreminin acılarını unutmadan Burdur'da 57 veya daha fazla kişinin ölümüyle neticelenen yeni bir depreme şahit olduk. 75-100 kilonin yaralandığı bu depremde meteoroloji uzmanları deprem şiddetinin 8 olduğunu tesbit etmişlerdir. Burdur'un merkezinde resmi binaların hemen hepsinin en kaz haline geldiği görülmüş. Yeşilova, Yerköy, ve Yazıköy'de hasar olmuştur.

Zelzelenin yüreğimizi sızlatan acısını unutamayız. Ölenler diğ kardeşimiz, kan kardeşimizdir. Ağlayanlar, bacımızdır anamızdır. Feryat edenler yetim yavrulardır. Ancak duyduğumuz teesür, zelzelenin gerçek sebeplerini ve mahiyetini düşünmemize mani olmamalıdır. Burdur depremi de bölgeden geçen fay tabakalarındaki bir çökme ile izah edilmektedir. Jeolojik yönden böyle şekköl eden depremler, eğer tarih içinde meydana geliş zamanlarını ve bunlara maruz kalan cemiyetleri o zamanki yaşayışların iyi tesbit eder, me selenin gerçek sebeplerine iner, depremi meydana getiren kudretin haberlerine kulak ve rilirse, daha sağlam neticelere varılır. Bu açıdan tahlil edilince depremler azgınlaşan insan oğluna ilâhî birihardır. Ma teryalizmin iflas ettiği en büyük vakalardan biri zelzeledir.

Denilebilirki zelzele, fiziki hadiselerin ideolojiye hizmet etmesidir. Buhran içine düşen, kendi benliğinden uzaklaşan insan oğluna bir hatırlatmadır.

Ticari ahlâkın son derecede zayıfladığı bir zamanda resmi binaların hemen hepsinin çökmesi neyin ifadesidir. Yıkılan binalar sayesinde sahtekarlığın meslek haline getirildiği yerler ifşa ediliyor. İlgililer, «deprem olmasaydı bu yolsuzluklar ortaya çıkmayacaktı» şeklinde konuşmuşlardır. Yapılan araştırmada resmi binalar da çok ince demir kullandığı çimento oranının az olduğu bil dirilmiştir. Bu yolsuzluklar üzerinde hassasiyetle durulacağının belirtilmesi sevindiricidir.

Bu hadisenin ikazıyla bir da ha depreme maruz kalmadan diğer resmi binaların kontrolünün de yapılması beklenir. Zira resmi binaların inşasında yapılan yolsuzlukların gürültüsü ayyuka çıkmıştır. Ancak şu hususu gözden hiç uzak tutmamak icab eder. Türkiye'de tatbik edilen gayri milli kapitalist sistemin kültürlü mesuliyet duygusunu körletmektedir. Bu sistemde fert kime karşı mesul olacaktır? Bu meçhuldur. Halbuki milli sistemimizde fert faaliyetinde tarihe, millete ve hepsinin üstünde Allah'a karşı mesuldur. Kendisi bunu hissetmektedir. Bu hadise kendi millî sistemimize

dönüş için bir ihtar değil de nedir?

Burdur felâketiyle ilgili olarak ilgililerden kuvvetle beklediğimiz, millet düşmanlarının istismarcı niyetlerine fırsat verilmemesidir. Hristiyan misyonerlerinin maskeli teşkilâtı Kızıl Haç yine işe burnunu sok-

mak istemiştir. U Thant Birleşmiş milletlerin yardımı hazırladığını belirtmiştir. Emperyalizmin iç ajanlarının topluluğu TMGT, yoldaşlarıyla Budur'a gitmeğe hazır olduğunu bildirmiştir. Halen bu teşkilâtın başkanı Bozkurt Nuh-oğlu Sıkıyönetimce aranmakta

Merhum Peyami Safa'nın en değerli romanlarından Yalnızız, Bir Temel Eser neşriyatı arasında çıktı. Aynı seri içerisinde merhumun diğer eserlerinin de basılması, ona ölümünden sonra yapılmış en büyük hizmet olacaktır. Fatih — Harbiye, Bir Tereddüdün Romanı, 9. Hariciye Koşuşu. Matmazel Noralya'nın Koluğu bu arada zikredilebilir.

Peyami Safa bu romanında (Yalnızız) pek azımızın dikkatini çeken bir insanlık dramı üzerinde duruyor. Romanın isminden de anlaşılacağı gibi, toplumun değerlerinden kopan, kopmaya çalışan insanların bir anda kendilerini; aile, örf, gelenek ve her türlü müsbet değerlerin dışında bu uvermelerinden doğan bir şaşkınlıkının krizi romanda müşahhas vakıalar olarak gözümüzün önüne seriliyor.

Romanda, 20. Yüzyıl Türkiye'sinde, arzulanan her türlü maddi imkânlarla bezenmiş insanların buhranı veriliyor. Maddi refah arzusunun onu gelmez cazibesi ardındaki boşluk; roman kahramanlarından birini intihara, diğerini beklenmeyen bir ölüme sürükler.

— Peyami Safa.

Peyami Safa'nın romanında modernliğin en son hududuna ulaşmış birkaç aile söz konusu ediliyor. Babaları ölmüş üç kardeş: Mefharet hanım, Samim ve Besim beylerin ailesi varlıklı, son derece lüks bir hayatın içindedir. Mefharet hanımın kızı Selmin kendi arzusuna göre kimseye haber bile vermeden evlenmeye kalkacak kadar, her türlü aile ve sayetinden uzak yaşamak isteyen bir kızağıdır.

Esas romanın üzerinde kurulduğu şahıs Samim bey'dir. Samim varlığın içinde bunalmış, insanı huzuva kavuşturacak yolları arayan birisidir. Gözünü Paris hülyaları bürümüş Galatasaray mezunu kızlar ve aileler arasında kalan Samim; etrafına iyiyi, doğruyu ve insanlığı öğretmeye çalışan, maddi arzularından sıyrılmış nadir insanlardır. Samim, yaşadığı muhitten memnun olmayan, etrafındaki insanların, hattâ en samimilerinin bile yalancılığından, gururlarından usanmıştır. O, ruhuyla ve şahsiyetiyle içinde yaşadığı cemiyetten kaçış arzusuyla doludur. Bu kaçmak arzusu, hayalinde yarattığı; yalanın, gururun ve her türlü insan

PEYAMI SAFA'DAN BİR ROMAN TAHLİLİ: «YALNIZIZ»

tabiatine zıt telâkkilerin bulunmadığı bir âleme doğrudur. Bu âlem Simeranya'dır. Simeranya'ya Samim, yalancılıktan iğrenişinin son hadde vardığı bir gece, rüyasında gitmiştir. Onu bir kılavuz götürmüştür. Artık Samim, yaşanılan âlemde insan realitesine zıt neyle karşılaşsın; bunun doğrusunu, insan gerçeğine uygun çözümünü Simeranya'da bulmaktadır. Simeranya onun teselli kaynağıdır. Orada insan telâkkisi başkadır. İlimin hedefleri başkadır. Orada bitmez tükenmez bir huzur ve manevîlik hâkimdir. İnsanlar orada her türlü ruh hastalıklarından, komplekslerden uzaklaşmışlardır. İnsanın kendi içindeki zıtlıklardan eser yoktur orada. Simeranya ülkesinde insan bünyesinin icablarına uygun bir nizam hâkimdir.

Samim'in bu ideal ülkeye bir rüya ile gitmesi, hadiseyi gözümüzde küçültmemelidir. Esasında Samim basit, herhangi bir şahıs değildir. O, belki de Peyami Safa'nın bizzat kendisidir. Onun konuşmaları, şahsiyeti hakkında bize ip uçları verir. Samim bugün yaşadığımız çağ medeniyetinin insanı ezen zulmünden haberdardır. Felsefeyi ve psikolojiyi bütün geçmişiyle bilir. Bergson Proşt, Young'ta hatalı ve eksik prensipleri tesbit eder.

Yirminci Yüzyılın cemiyetimize getirdiği telâkkilerin, erkek ve kadına gösterdiği ideallerin yaldız altındaki iğrenç gerçek, Samim'in en büyük ızdırıp kaynağıdır. Yaldızlı hedeflerin tezahürü işveler, suni davranışlar, aile, kutsiyetinin ayaklar altına alınışı, hepsi batı medeniyetinin bizim millî bünyemizi sarsması neticesinde düştüğümüz şaklabanlıklardır.

Romanda yaşanılan hayat, Avrupalı bir kültürün Türk cemiyetindeki tezahürüdür. Bu hayat kesitinde boy gösterenlerin hiçbirisi içinde bulunduğu durumdan memnun değildir. Maddî ihtiyaçları karşılanmış insanların içinde bocaladıkları kompleksler, yalanlar, gururlar ve sonu gelmez aile dramlarının, hepsinin bir sebebi olmak gerekir. Samim'i iğrendiren ve cemiyeti topyekûn sarmış bu hastalıkların sebebi inkılâpçı bir tarzda topyekûn izaha götürülüyor. Batı medeniyetinin telâkkileri içinde bunalan ve bir çıkış yolu arayan insanları temsil eden Samim; sıkıntılarından ancak Simeranya'yı düşünmekle kurtuluyordu. Bütün insanlığı ancak bu ideal nizam içinde; yalandan, istismardan, kendini beğendirme duygularından uzak bulabiliyordu.

O zaman sormak icab edecektir: İnsanı yalana, gurura, kendini beğenmişliğe, çeşitli komplekslere iten şey nedir? Bunlar doğrudan doğruya bize dışarıdan sokulmuş yabancı telâkkilere, uyandıran veya kendini onlara uyduramayan insanların; sahte

bir ahenk tesisi gayreti neticesinde ortaya çıkan anormalliklerdir. İnsan yalanla, suni davranışlarla kendini itibar görenlerin safına yerleştirmek istiyor. Bu sefer tabii yapımıza, kendi millî karakterimize zıt davranış şekilleri bizi iyice maymunlaştırıyor.

Samim'in Simeranya'sı ise bu hasta cemiyet yapısının yeni bir sisteme göre inşasıdır. Bu inşa bugünkü telâkkilerin tamamen dışında, insan gerçeğine tam uygun bir yapıdır. Maddeyi ve aklı putlaştıran, insanı kendi kendine taptıran gayri insani rejimlerin tahakkümü altında birkaç asırdır boğulanların aradığı ideal bir nizama çağrıdır. Ve Samim bu kanatlarını bir eser haline getirmeye çalışır.

«Fakat «Simeranya» bir roman olmayacaktır. Sadece, bugünkü insanın kendi kendisi hakkındaki telâkkisinden, bilgisinin temellerine, metodlarına ve bütün sosyal müesseseleriyle değer sistemine kadar baştan başa inkılâba muhtaç bir dünyanın huzursuzluğunu duyan bir adamın 150 yıl sonraki tekâmül imkânlarını düşünerek tasarladığı muhayyel bir ülkedeki hayat, bir seyahatname şeklinde yazılacaktır.» (Yalnızız, Sayfa: 145)

Romanda ayrıca, bu kokmuş cemiyet telâkkisi içinde kendilerine kıymış üç kızıdan bahsedilir. Bunlar bir Fransız okulu olan Galatasaray Lisesi talebesi ve mezunudur. Birisi (Selmin) Samim'in yeğenidir ve dayısının telkinleriyle kendisini, kötü bir âkibetten kurtarmıştır. Serbest izdivaç tek arzudur. Feriha ise aynı okuldan ayrılmış. Beyoğlu sosyetesinin kucağına düşmüş, ailesi dillere destan olmuş; tek gayesi para, lüks ve yüksek sosyetenin içinde yaşamak olan bu kız, kendini harcamış ve kucaktan kucağa dolaşmış, sefi bir hayatın içine gömülüp gitmiştir.

Meral de aynı okul mezunudur. Samim'le arkadaşlığı vardır. Samim'in idealistliği ve doğruluğu onun için ulaşılması hayal olan bir şeydir.

Aynı zamanda Feriha'nın içinde bulunduğu yüksek sosyete ve Paris'i görme, oradaki hayata kavuşma arzusu onu hergün daha fazla cezbetmektedir. Samim'e karşı duyduğu güven, onun sözlerindeki samimiyet çok az insanda görülür. Fakat Samim gibi, şu cemiyet içinde kaç kişi gösterilebilir? Meral'in yakın arkadaşı Feriha, Paris'e kaç defa gitmiş, oralardaki hayatı yaşamış; Beyoğlu'nda, Taksim'de her erkeğin etrafında pervane gibi döndüğü itibarlı bir kızdır. Halbuki o hayat, Paris, Meral'in sadece hayalindedir. Ancak rüyalarında görebilir. Paris'i o da görmeli. Yüksek sosyeteye girmeli. Ama Samim de iyidir. Onu yılmak, çılgınlık olmaz.

Meral bu şekilde Galatasaray'ın verdiği Paris hayali ve yaşayışıyla,

Samim'in dürüstlüğü ve doğruluğu arasında çıldırarak derecede bunalır. Ve zaman zaman Feriha'nın yaşadığı hayata girer. O kirlî hayatın içinde iğfal olur. Samim'in doğruluğu ve idealistliği de onu aynı derecede çeker. Ondan uzaklaşamaz. Ve ona hep yalan söyler. Meral'in ağabeyisi Ferhat onun yaşadığı sosyetenin ve Feriha'dan memnun değildir. Meral'i azarlar ve ona hakaret eder. Meral bu lâflar karşısında için için kendini yer. Ferhat'ın kendini hapsettiği odada kafası allak bullak olur.

«Ben, rezil. Muhayyile koşuyor. Ferhat'ın karyolasını sarstı. Ağabey! Sil bu damgayı, alımdan. Yarın herkes okuyacak. Sil bu damgayı. Fena okuyorum.»

Kendisi hakkında verilmiş hükmün altında ezilir. Ve ona isyan etmek ister. Arzuladığı, Paris idalleriyle; insani duyguları, mantığı, Samim'in sözleri çatışır. İçinden çıkılmaz bir hal alır. İntihara karar verir ve hapsettirdiği odada bir kâğıda:

«İntihar ediyorum. Kendi kendimden nefretimin çerçevesiyle ve çirkinleştirdiği bir dünyada yalnızım.» (Sayfa: 423) diye yazar ve intihar eder.

Samim, Meral'in intiharı vesile siyle şöyle der:

«Bizim ebedi kalmaya namzet tarafımız herkese, herşeye, her zamana, her mekâna şamil ve Allah'a bağlı olan bu şuurüstü ruh bölgemizdir. Onu geliştirdiğimiz nisbette yalnızlık dramından kurtulabiliriz.» (Sayfa: 449)

Şuuraltımıza yığılmış karışık ve menfi arzulardan kurtulduğumuz ve kendimizi sağlam bir idealin hükmüne bağladığımız nisbette yalnızlıktan kurtulabiliriz. Samim burada kendini kurtarmış biri olarak karşımıza çıkıyor.

Bize netice olarak, gayri insani bir cemiyet telâkkisi içinde yüzüp gittiğimiz haber veriliyor. Samim'in ideal dünyasına giden yolların tesbiti ise bizlerin halletmesi gereken bir mesele olarak ayrıca düşünmeye değer.

NOT: Peyami Safa, Yalnızız (Roman), 1000 Temel Eser neşriyatından, İstanbul 1971, 5 lira.

YENİDEN MİLLÎ Mücadele

İdeolojiler kavgasından akisler

TÖS'çülerin Yeni Moda Soygunları

TÖS'ün dosyası, artık boyunu aşmıştır. Her gün yeni yeni ihanet belgeleri su yüzüne çıkmaktadır. İşte son bir iha-

net belgesi daha: Vize'nin Çö-vendi köyünde komünist unsurlar, bazı varlıklı köylülere mektup yazmaktadırlar. Yazılan mektup dostluk, arkadaşlık mektupları değil. Deniyor ki: Biz bir müddet sonra sizden onar bin lira isteyeceğiz. Şimdiden hazırlayın bu paraları. Tabii, dişiyle, tırnağıyla para kazanan köylü amcada bir te-lâstir, başlıyor. Ne yapsın?

Belki onlar paraları hazırlamaktadır. Bilmiyoruz. Lakin

yetkili makamlara bildiriyoruz ki; bu faaliyetler komünistlerin «kırsal çalışma» dedikleri çalışma şeklidir. Bu faaliyetlerin idarecisi ise halen Maarif Bakanlığı bünyesinde çalışan TÖS'lü öğretmen düşmanlarıdır. Bunların elebaşısı ise 1950 yılında Bulgaristan'dan gelmiş ve halen TOPÇU köyünde öğretmen olan İsa adında birisidir. Bakanlığın ve emniyet kuvvetlerinin nazarı dikkatine arz olunur.

Fatih Sultan Mehmet Armağanının Müddeti Bitmiştir. Neticeleri 29 Mayıs'ta İlân Edeceğiz. En Güzel Armağanı Bekleyiniz

Kızıl Çin'in diplomatik taarruza geçtiği şu günlerde, B. Milletlere üye devletler bir problemle tekrar karşılaştılar; «K. Çin'i Birleşmiş Milletlerde tanıyıp - tanımamak» meselesi dış siyasette günün konusu haline geldi. Amerika ile K. Çin arasındaki Ping - Pong müsabakasından sonra gelişen A.B.D. - K. Çin temaslarına Türkiye de katıldı. Paris'te başlayan görüşmelerde temsilcimiz Hasan Işık, K. Çin diplomatikle aynı masaya oturmuş bulunuyor.

Türkiye'deki bütün milliyetçi ve vatansever güçlerin K. Çin'in tanınması konusunda hiç iyimser olmadıkları ortadadır. Zira bu neticevi doğuran esaslı sebepler mevcuttur. Birincisi, Türkiye şimdiye kadarki dış politikasında daima uyduluğu denemiş, millî idealere su serpen bir vol takip edememiştir. Kıbrıs'ta katledilen binlerce kardeşimizin ahi ve feryatları halâ cevansızdır. İkincisi, bugün bir «Türkistan ve Esir Türkler davası» vardır ki bütün milliyetçiler bu bayrağı yükseltmektedir. Acı olan tarafı odur ki, bu mesele de hükümetler tarafından millî bir politika haline getirilmemektedir.

Bu hususları hatırlattıktan sonra, mesele ile ilgili olarak kendij tezlerimizi sıralayalım.

1 — Kızıl Çin'i tanımak is tememizin sebebi nedir? Bu bir emri vaki mi, yoksa millî menfaatler açısından ele alınan bir konu mudur? Cevaplanması gereken bu soru: şahsiyetçi veva uvdu bir politika takip edip etmediğimizi ortaya koyacaktır. Zira asırlık düşmanlarla dostluk antlaşmalarına varmak bize çok pahalıya mâ olmuştur. Rus diplomatlarının casusluk yaptıkları, Türkiye'den El Fetih'e adam gönderdikleri bilinen bir gerçektir. Aynı şeyleri ileride K. Çin diplomatlarından da beklemek kehanet olmasa gerektir.

2 — K. Çin parçalanmış bir

— D. Türkistan'ın İstiklâl Mücadelesini çeşitli fedakârlıklara göğüs gererek yürüten İsa Yusuf Alptekin bey bir konuşması esnasında.

K. Çin'i Tanırken Türkistan'ı Düşünmemek İhanettir

ülkenin bir kısmıdır. Milliyetçi Çin Birleşmiş Milletlerce tanındığına göre, K. Çin'i de tanımak diğer parçalanmış milletleri de tanımak demek olacaktır. O zaman komünistleşer Doğu Almanya'yı, Kuzey Vietnam'ı, Kuzey Kore'yi de tanımak mecburiyeti ortaya çıkar. Bu hareketimiz başka milletler için şöyle bir yatacım olacaktır: Bütün milletleri parçalayıp, zayıflatma siyaseti ile beynelmilel politikaya yön veren sionizm, aynı şeyleri Türkiye için de düşünmek tedir. Bu halde Doğu Anadoluyu bizden koparmak isteyen bir hareket, şimdiki «parçalanmış milletleri tanımak» siyasetimizden dolayı, aynı anlayışla dış ülkelerce destek görecektir. Biz, nasıl Çin'in, Pakistan'ın, Almanya'nın, Kore'nin ve Vietnam'ın parçalanmasını normal karşıyoruz, yeni çıkan devleti tanıyorsak, bu ülkeler de bizden kopan bölgeyi tanıyacaktır.

3 — Bugün K. Çin'in esiri

olan 20 milyon Doğu Türkistanlı kardeşimiz vardır. Doğu Türkistan'ın eski genel sekreteri İsa Yusuf Alptekin halen Türkiye'dedir. K. Çin siyaseti hakkında en yetkili şahıs dıvebileceğimiz İsa Bey'in fikri alınmalı ve diplomatik faaliyetlere İsa Yusuf Alptekin de katılmalıdır. 20 milyon kardeşimizin haklarını garanti edemeyecek tezlerle antlaşma masalarına oturmak en azından bir ihanet olacaktır.

Netice olarak şunu söyleyebiliriz ki, dış politika antlaşmalarında vazgeçilmez esaslarımız, daima millî idealin, millî şahsiyetin korunması ve yükseltilmesi olmalıdır. Millî menfaatlere yönelmeyen bir dış politika anlayışı, bize mutlaka zarar getirmiş, böyle davranıldığı müddetçe de daima zarar getirecektir. Doğu Türkistan'daki 20 milyon millet evlâdını hesaba katmayan her türlü görüşme, 20 milyon Türk'e ihanet manasına gelir. Bu böyle bilinsin.

Bir Hakime'nin İşgüzarlığı

Her faktilde bitiren kendi branşının, alimi değildir. Bazen bir «çekirdekten yetişme dişçi kalfası» diplomalı dişçilere 80 yıl ustalık yapıyor. Bu durum, hukuk sahasında bol örneklerle sahiptir. Hukuktan mezun olup, avukatlıktan anlamayanlar bulunduğu gibi, savcılar ve hâkimler de vardır. İşte bunun bir örneği de Zile'de mevcut. Mecmuamızı Zile'de satan arkadaşlarımız, Emniyet mensuplarının çok garip tepkileriyle karşılaşılıyor. Neden rahatsız olduğunu bilemediğimiz bir vatandaşın şikâyeti olduğu gerekçesiyle, mecmuaları müsadere ediyorlar. Ve «İstanbul'dan ve Tokat'tan haber gelinceye kadar mecmua satamazsınız» diyorlar. Ayrıca Zile Sulh Ceza Mahkemesinin şöyle bir kararını tebliğ ediyorlar: «Yozgat ilinden Zile ilçesine satılmak üzere getirdikleri 27 Nisan 1971 tarih ve 65 sayılı (Yeniden Millî Mücadele) adlı mecmuadan 67 adet, Zile Sulh Ceza Mahkemesinin 9/5/1971 tarih ve 1971/100 sayılı kararı gereğince toplattırılmasına karar verildiğinden mecmua satanlara bu durum bildirilmiştir. Müteferrik karar.

Komiser
Mehmet Karakurt

Polis Memuru
Hurşit Subaşı

Ayrıca aynı Sulh Ceza Hakimî, mecmuanın bu sayısının bütün Türkiye'de toplattırılacağı kehanetinde bulunuyor. İşin garip tarafı odur ki Zile Savcısı, mecmua satan arkadaşlarımıza, serbestsiniz, satabilirsiniz, demiştir. Sulh Ceza Hakimî 45 yaşında bekâr Güngör Vural'ın bu işgüzarlığının sebebini biz anlayamadık.

Bir kere, mecmua İstanbul'da çıkıyor. İstanbul'da bir Basın Savcılığı müessesesi vardır. Ve el'an bu müessese çalışmaktadır. Mecmuamızı her sayısı (hususen şu günlerde) sıkı bir incelemeden geçmektedir. Kanunların belirttiği husus, bir suç işlenmişse, tahkikatı onun mahallinde yapılmalıdır. Böyle Hakime hanım gibi her Adliye mensubu çıkar kendi kafasına esen yaparsa, hukuk anarşisi olmaz mı? Şöyle anlatalım: Zile Hakimîsi toplatma kararı verir. İstanbul Savcılığı satılabilir der. Ankara böyle olsun. Konya şöyle olsun derse, nasıl bir durum meydana gelir. Sayın Güngör Hanım düşündüler mi acaba?

Türkiye'de her meselenin belirli kanunları vardır.

Keyfi davranışları bırakalım da millet rahat etsin lütfen.

El-Fetih'e Militan İhracedenler Kimlermiş?

Sıkıyönetim ilânına sebebi olan banka soyma, adam kaçırmaya ve sabotaj hadiseleri faaliyetlerinin, Ortadoğudaki komünist El-Fetih teşkilâtında eğitim gördükleri mecmuamız tarafından defalarca yazılmış ve yetkililerle ikaz edilmiştir. Daha sonraları «Komünist Halk Ordusu» denen düzmece ordu (1) mensuplarından Deniz Gezmiş ve diğerlerinin üzerlerinden El-Fetih'e mensup olduklarına dair belgeler çıkması iddialarımızın ispatı olmuştur. Yüzlerce militan komünistin Türkiye'den El-Fetih'e hangi yollarla gittikleri ise geçen haftaki gazete haberleriyle açık olarak su yüzüne çıktı.

Açıklandığına göre, Ankara'da yabancı eçilimlerden birinde şoför kıyvesi altında çalışın bir diplomatın, Türkiye ile

Ortadoğu ülkeleri arasında, gerilimli komünistlerin sınırlarında girip, çıkmalarını sağladığı MİT (Millî İstihbarat Teşkilâtı) tarafından tesbit edilmiştir. Günlük gazeteler bu diplomatın mensubu olduğu elçiliğin ismini yazmadılar. Mecmuamız Tercüme Bürosu 10 Mayıs 1971 tarihli TİME dergisinin aynı konu ile ilgili haberinde bu elçiliğin «Sovyet Elçiliği» olduğunu bildirdi. Yine daha önceki sayılarımızda da bütün dünyadaki Sovyet elçiliklerinde çalışanların yetişmiş birer ajan olduğunu yazmıştık. Deniz Gezmişle birlikte, 4 Amerikalıyı kaçıran Mete Ertekin'in de Sovyet Büyük elçiliğinin yanında arabasını parketmiş olarak yakalandığı da burada hatırlanmalıdır.

1970 yılı ortalarından beri, Türkiye'deki solcu öğrencilerle temasa geçen bu ajanın Seylan'a tayin edildiği tesbit edilmiştir. Bu tayinin Seylan'a yapılması da düşündürücüdür. Zira şu andaki Seylan hükümeti ile Türk hükümeti arasında büyük benzerlikler mevcuttur. Seylan'da da sola meyyâl bir koalisyon hükümeti vardır.

Seylan'daki solcu koalisyonun başı Bandaranaike da bir takım sözde ve reformlarla iş görmeye çalışmaktadır. Ve iki ülkede de komünist tedhiş hareketleri hızla artmıştır.

Türkiye'deki Sovyet ve diğer komünist devlet elçiliklerindeki görevlilerin ve bir takım antlaşmalarla Türkiye'de çalışan Rus teknisyenlerinin çalışmalarını kontrol altına almak ve gerekirse sınır dışı edilmelidirler.

